71STE JAARGANG No. 9183

WOENSDAG 24 NOVEMBER

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling) — Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Wil Gomez toch meegaan ten einde de kleine partijen te vernietigen?

K.V.P. aanvaardt (zo goed als zeker) geen medeverantwoordelijkheid

Willemstad. — In zeer goed ingelichte politieke kringen circuleerde gisteren een nieuwtje in verband met de kabinetsformatie, dat voor velen een volkomen sensatie was. Mr. dr. Da Costa Gomez zou de kabinetsformateur hebben doen weten, dat hij onder bepaalde voorwaarden toch genegen is met hem in zee te gaan, ondanks eerder afgelegde verklaringen, dat van een N.V.P.-medewerking geen sprake kan zijn. Een dezer condities zou onder meer zijn, dat de kleine partijen werden buitengesloten met de bedoeling ze, in het komende politieke gevecht op leven en dood, voorgoed te vernietigen.

Geen eensgezindheid in boezem van NVP?

Dit sensationele nieuws is naderhand door een zeer belangrijke politieke figuur in het bijzijn van getuigen bevestigd. Er is dus weinig reden de waarheid ervan in twijfel te trekken.

Wel kan de vraag gesteld worden, hoe deze manoeuvre van mr Da Costa Gomez te rijmen is met de reeds eerder van N.V.P.-zijde gegeven verzekering, dat deze partij onder geen beding tot samenwerking met het democratisch blok te bewegen is. Men kan immers nauwelijks aannemen, dat de N.V.P. haar categorisch „neen" onder de verlokkingen van haar politieke tegenstrevers, die haar trachten in hun bootje te halen, zo maar terugneemt en tot onderhandelen bereid zou zijn.

In bepaalde kringen wordt dan ook reeds gefluisterd, dat ten aanzien van de te volgen gedragslijn met betrekking tot de kabinets-formatie in de boezem van de N.V.P. geen eensgezindheid heerst. Meerdere partij-leiders zouden weigeren Gomez te volgen, wanneer hij ter bereiking van een bepaald doel, toch nog bereid zou zijn met zijn politieke aartsvijanden te marchanderen.

Indien deze laatste geruchten enige grond in de werkelijkheid bezitten, zou het voor Juancho Yrausquin om redenen, die wij nauwelijks behoeven te noemen, zeer aanlokkelijk zijn te overwegen met Gomez in zee te gaan.

Immers eenieder begrijpt, dat deze kabinetsformatie zeer grote gevolgen kan hebben voor het nog steeds niet labiele politieke leven der Nederlandse Antillen. Er staan voor de partijen zeer grote belangen op het spel. En het is niet onmogelijk, dat tijdens het spel van loven en bieden in de boezem der partijen zekere inzichten gaan baan breken, die bepaalde leiders te revolutionnair toeschijnen, en die dus voor de eensgezindheid dier partijen zeer grote gevaren inhouden.

Yrausquin zou op die wijze, al formerende, in het belang van het democratisch blok, zijn slag kunnen slaan. Of het zo ver zal komen ,is een tweede. Als iets niet verondersteld mag worden, dan is het dat Gomez met open ogen in zijn eigen (politieke) graf zal lopen. Het gaat er echter om, hoe de mannen, die thans het lot van hun land in handen hebben, de situatie beoordelen. Het hangt er van af, welke marge zij openlaten voor de factoren die thans nog onberekenbaar zijn en die in de toekomst al hun berekeningen te niet kunnen doen.

Het gesprek tussen Yrausquin en de K.V.P. blijkt nog niet zo erg te vlotten. Zoals bekend heeft de K.V.P.-leiding getracht inlichtingen in te winnen omtrent de toezeggingen van democratische zijde bij een eventuele deelname van de katholieke partij aan de regering. De kabinetsformateur heeft de K.V.P. doen weten, dat hij eerst over de voorwaarden waaronder een deelname van deze partij aan een toekomstige regering kan plaats vinden, kan spreken. Wanneer hij voldoende partijen in principe bereid gevonden heeft mede de verantwoordelijkheid van het bestuur te dragen. De K.V.P.-leiding is echter van mening, dat dit een omdraaien van de gangbare procedure is.

Hoe kan een partij zich, zelfs in principe bereid verklaren tot samenwerking, wanneer haar niets bekend is omtrent de condities waaronder die samenwerking zal plaats vinden! Hoewel het „gesprek" tussen de kabinetsformateur en de K.V.P. dus weinig gevorderd is en er in theorie nog van alles uit kan voortkomen, is echter nauwelijks aan te nemen, dat wij de katholieke partij nog eens in gezelschap van de democraten lid van een toekomstige regering zullen zien uitmaken.

Integendeel, de tekenen wijzen er op, dat reeds thans als zeker kan worden aangenomen, dat de K.V.P. onder deze omstandigheden zal weigeren mede de regerings-verantwoordelijkheid te dragen. En het is op goede gronden aan te nemen, dat de U.N.A. (Aruba) en U.N.I. (Bonaire) haar in deze zullen volgen.

Voor de C.O.P. zal het uiterst moeilijk en gevaarlijk worden, alleen met de democraten in zee te gaan, wanneer de andere kleine partijen haar medewerking weigeren. De komende dagen zullen uitwijzen of de heer Yrausquin ondanks de ontegenzeggelijk grote moeilijkheden waarvoor hij zich geplaatst vindt, nog een mogelijkheid ziet een kabinet samen te stellen, dat op een zo grootst mogelijke meerderheid in de Staten steunt.

Afscheidsreceptie

Willemstad. — De heer Rene de Rooy, op ons eiland geen onbekende figuur, gaat Curaçao verlaten. Hij repatrieert naar zijn vaderland Suriname, waar hij zich aan het onderwijs zal gaan wijden. Ter gelegenheid van zijn vertrek is er op Vrijdagavond in Hotel Avila voor de leden van het Cultureel Centrum Curaçao een receptie.

Singapore. — Hadji Ilias, die naar zijn zeggen 151 jaar was, is te Singapore overleden. Hij was op 50-jarige leeftijd getrouwd. Ilias, die zeer godsdienstig was, bad dag en nacht en vastte, tot zijn dood toe, iedere Maandag en Donderdag.

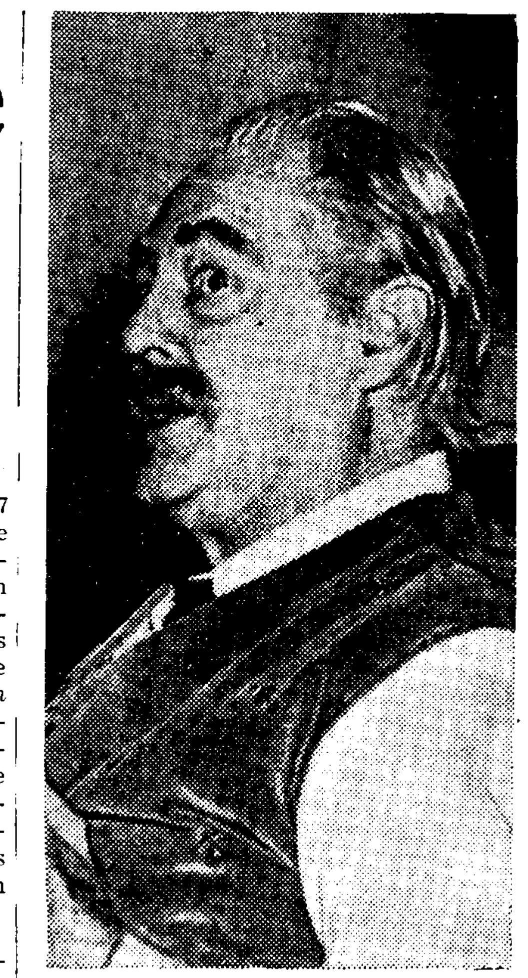
Sint Nicolaas ziet graag praalwagens

Willemstad. — Zaterdagmiddag 27 November komt Sint-Nicolaas in de haven van Curaçao aan. Het programma voor die dag vermeldt o.a. een rondrit door de stad. De Sint heeft laten weten, dat hij het bijzonder op prijs zou stellen, indien de wagens van de zaken, *waar hij geregeld zijn inkopen doet*, hem op zijn tocht zouden vergezellen. Deelnemende zaken worden derhalve verzocht dit te melden aan de Secretaris van het Algemeen Nederlands Verbond, de heer W. Meyer, Directeur A.M.S. telefoon 5400. De auto's dienen zich dan Zaterdagmiddag om *3 uur voor het Riffort* op te stellen.

Enkele zaken zegden reeds hun medewerking toe.

Drukverbod van maand voor Chileens communistisch blad

Santiago. — De gerechtelijke autoriteiten van Chile hebben de Horizontedrukkerij, waar het communistische dagblad „El Siglo" gedrukt wordt, een drukverbod van 30 dagen opgelegd. De regering beschuldigt „El Siglo" ervan de wet op de verdediging der democratie te hebben geschonden.

Een van de nestors der Amerikaanse toneelspelers, Lionel Barrymore is na een langdurige ziekte overleden. Barrymore was vooral bekend uit de films: „A free soul", „David Copperfield", „Captain Courageous", „Test pilot" en „Duel in the Sun". Hij werd 76 jaar oud.

Goebbels' bezittingen aan de staat vervallen

Berlijn. — Het Westberlijnse denazificatie-gerecht heeft vandaag beslist, dat dr Joseph Goebbels, Hitlers minister van propaganda, een vooraanstaande Nazi was, hetgeen betekent, dat zijn bezittingen in West-Berlijn aan de staat zullen vervallen. Goebbels bezat onder meer een luxueuse ville met een groot park op het eiland Schwanenwerder in Berlijn, die geschat wordt op een waarde van ruim NAf 50.000.

Vliegdekschip „Forrestal" binnenkort te water

Norfolk. — Het vliegdekschip „Forrestal", het grootste oorlogsschip ter wereld, zal op 11 December te Newport News in Virginia te water worden gelaten, aldus maakte het Amerikaanse departement van marine bekend. Het schip meet ongeveer 45.000 ton en is ruim 310 meter lang. Aan boord is plaats voor negentig straal- of hefschroefvliegtuigen.

Man met ijzeren long gestorven

Miami. — Een slachtoffer van kinderverlamming, dat achttien jaar en zeven maanden in een ijzeren long had geleefd, Fred Snite, is dezer dagen op 44-jarige leeftijd te Miami in de Verenigde Staten overleden. Snite was gehuwd en had drie kinderen. Gelegen in zijn ijzeren long, maakte hij grote reizen, onder meer naar Lourdes.

„Atomen voor de vrede"

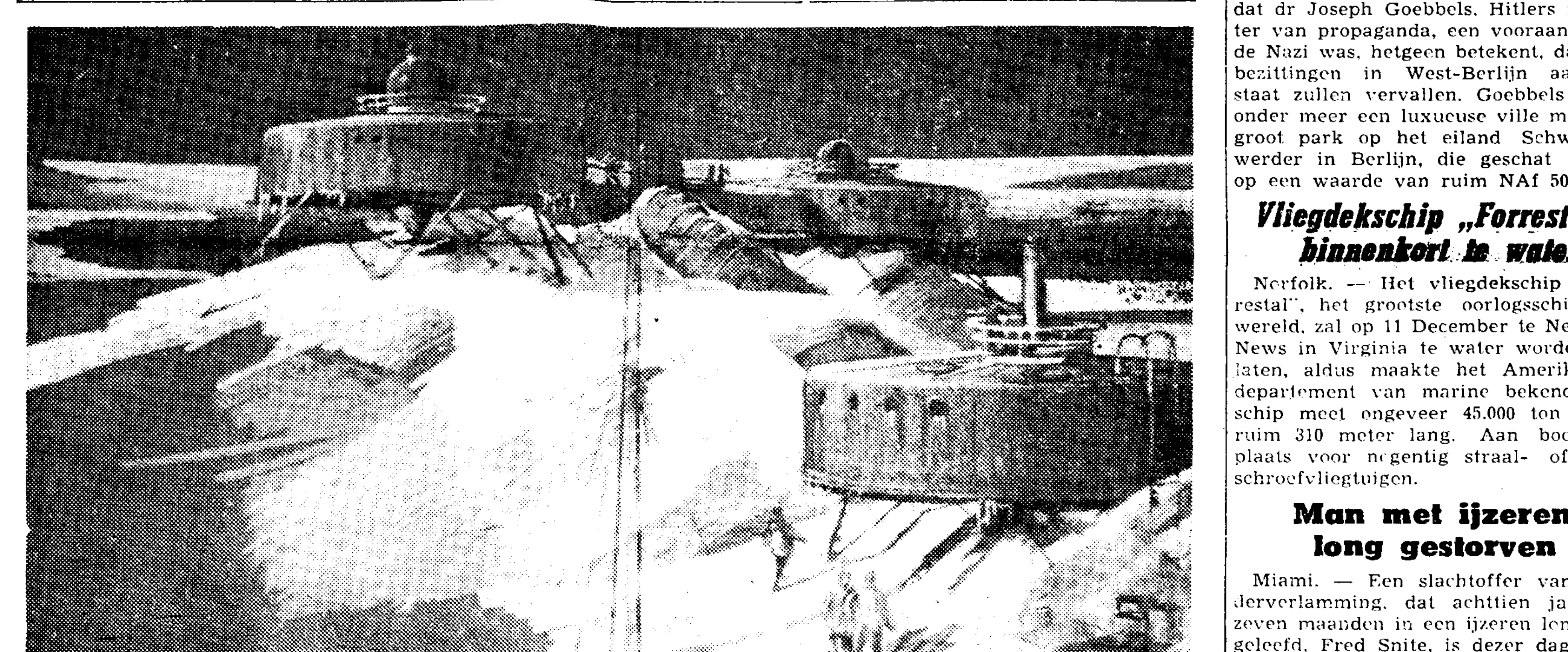
Zowel Amerika als Engeland hebben dezer dagen een fraai gebaar gemaakt. Een gebaar dat andere naties zou moeten inspireren hun voorbeeld te volgen. Washington en Londen hebben beide een hoeveelheid splijtbaar materiaal beschikbaar gesteld, om als brandstof te dienen voor experimentele atoomreactoren in het buitenland. Een groot aantal atoomreactoren zullen hiervan kunnen profiteren. Maar de schenkingen zijn niet slechts van onmiddellijk practisch nut. Zij hebben vooral een ideëel doel gehad. De Amerikaanse en de Britse regering hebben met hun giften willen onderstrepen hoeveel belang zij hechten aan het plan voor de oprichting van een internationaal atoomenergiebureau.

De stichting van dit internationaal atoom-energiebureau is op 8 December van het vorig jaar voorgesteld door de president van Amerika, in een rede voor de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Eisenhower verklaarde toen dat die regeringen die op de eerste plaats betrokken waren bij de atoombewapening gedeelten van hun voorraden uranium en splitsbaar materiaal onder toezicht moesten stellen van een orgaan dat door de V.N. zou kunnen worden gevormd. Het was een hoogst opzienbarend project. Vooral omdat Amerika uitdrukkelijk ook Rusland uitnodigde om er aan deel te nemen. Maar de Sovjets hebben aanvankelijk de indruk gewekt dat zij niet zouden meewerken; ofschoon vooral de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, Dulles, krachtig geijverd heeft om de instemming van Moskou te verwerven. Enkele maanden geleden zag het er zelfs naar uit dat men dan maar zonder de communisten met de uitvoering van het plan zou moeten beginnen. En de V.S. inviteerden zes Westelijke staten om gezamenlijk het bureau tot stand te brengen. De Sovjet-Unie zou er zich dan desgewenst later bij kunnen aansluiten.

Intussen hebben de Russen echter laten doorschemeren dat zij wellicht toch het voorstel van Eisenhower zouden aanvaarden. Tot voor kort stonden zij op het standpunt dat er eerst een algemeen verbod van atoomwapens moest komen, alvorens zij op enig project voor het vreedzaam gebruik van atoomenergie zouden kunnen ingaan. **Maar de recente bewapeningsdebatten in de V.N. wezen op een communistische koersverandering.** In de Politieke Commissie heeft Wishinsky nog doen blijken dat zijn land aan het internationaal atoomenergiebureau zou kunnen deelnemen indien aan twee voorwaarden werd voldaan: 1). Het bureau zou uiteindelijk moeten ressorteren onder de Veiligheidsraad. 2). Voor de wetenschappelijke conferentie die de oprichting van het bureau moet voorbereiden, zouden ook landen moeten worden uitgenodigd die geen lid van de V.N. zijn.

De eerste eis houdt in dat Rusland het vetorecht wil hebben. Als men op deze eis inging zou Moskou Westerse plannen om met atoomenergie bepaalde onontwikkelde landen tot bloei te brengen kunnen dwarsbomen. Het is dus een voorwaarde die voor de anti-communistische naties moeilijk te accepteren valt. De tweede Russische eis kan slechts betekenen dat Rood-China tot het atoomenergiebureau zou moeten worden toegelaten. En deze voorwaarde stuit uiteraard vooral op Amerikaanse bezwaren; de V.S. willen immers de regering van Peking niet erkennen.

Over de ware communistische bedoelingen inzake deelname aan het atoomenergiebureau wordt het Westen dus nog in onzekerheid gelaten. Men heeft in Westerse kringen de hoop nog niet opgegeven dat de Russen tenslotte zullen meewerken. Maar dan zullen zij toch eerst min of meer moeten terugkomen op hun nu gestelde eisen.

Dit is geen beeld van een denkbeeldig Maanstation.... maar een tekening welke de toekomstige Franse bases in het Zuidpoolgebied voorstelt. De tekening stelt de behuizing voor van de leden van de vierde Franse expeditie die naar dit gebied zal worden uitgezonden. Deze barakken in de vorm van Camembert-kaasje kunnen beter de krachten der Poolstormen weerstaan.

Surinamers naar Nederland

's-Gravenhage. — De leden van de Surinaamse delegatie, die naar Nederland komen voor de bevestiging van het Statuut, komen voor een deel op 6 en voor een deel op 13 December in Nederland aan.

Intussen is de voorzitter van de Surinaamse Regeringsraad, de heer Currie, reeds Maandag jl. gearriveerd. Verder zullen komen de ministers Juglall, Emanuels, statenvoorzitter Bergen, en de statenleden Lachmon en Pengel. Dit zijn deels tevens leden van de contact-commissie, die met de Nederlandse regering komen overleggen over de financiering van het Tien-Jaren-Plan. Als zodanig zullen tevens komen de heren Macmay, Radikushin en Rens.

„Omgekeerde Eiffeltoren"

In Brussel zal „een omgekeerde Eiffeltoren" van 250 meter hoogte voor de Wereldtentoonstelling van 1958 worden gebouwd. De toren zal aan de basis een oppervlakte hebben van twee vierkante meter en op drie kwart van de totale hoogte een platform van 2.000 vierkante meter. In de toren zullen vier liften worden aangebracht.

Franse expeditie bereikt top van Makaloe II

Katmandoe. — Een Franse expeditie is er op 20 October in geslaagd de top van de Makaloe II (7.660 meter) aan de grens tussen Nepal en Tibet te bereiken, aldus wordt uit Katmandoe (Nepal) gemeld. De voorhoede die de top bereikte, bestond uit de leider van de expeditie, Jean France, Lionel Terray en twee Sjerpa's. In het voorjaar van volgend jaar zal de expeditie een aanval doen op de nog nooit bedwongen Makaloe I (8.470 meter).

Britse zeelieden uit Sovjet-Unie gewezen

Moskou. — Twee Britse zeelieden zijn voor een gerechtshof te Archangel „wegens ordeverstoring" uit de Sovjet-Unie gewezen. Het vonnis luidde eigenlijk: „Verlies van vrijheid gedurende een jaar", doch het werd onmiddellijk veranderd in een order tot uitwijzing. De zeelieden voeren op het Britse vaartuig „Iceland".

Recht tot 't hart

— Velen doen meer voor hen, die men vreest, dan voor hen, die men lief heeft.

Fraai initiatief van P.B. Fonds

Zend Uw kerst- en nieuwjaarswensen op fraaie zegel

Willemstad. — Langzaam maar zeker nadert de tijd, dat de Kerst- en Nieuwjaarspost naar Nederland en naar de verschillende andere landen moet worden verstuurd. De winkels liggen al vol met fraaie kaarten en iedereen begint langzamerhand de lijst op te maken van zijn familieleden, vrienden en relaties, aan wie hij een gelukwens voor de feestdagen zal toezenden.

Het Prins Bernhardfonds Nederlandse Antillen stelt iedereen in de gelegenheid om dit op een originele manier te doen. Het heeft aan de bekende K.L.M.-tekenaar Erkelens opgedragen een zegel te ontwerpen van typisch Antilliaans karakter, waarop de gelukwensen in vier talen voorkomen.

De heer Erkelens heeft zich bijzonder gelukkig van zijn taak gekweten. Het zegel bevat een afbeelding van een Antilliaans meisje, dat een grote mand vol goede gaven op het hoofd draagt. De wensen zijn in vier talen: in het Nederlands, in het Engels, in het Spaans en in het Papiamento. Deze zegel kan dus overal worden gebruikt, zowel naar Nederland, als naar Amerika, als naar Venezuela, als binnenslands.

Door het plakken van deze zegel op de gewone post kan iedereen aan al zijn postrelaties goede wensen doen toekomen.

De zegels zijn uitgevoerd in zachte bruine en groene tinten en gedrukt bij de wereldvermaarde drukkers Johan Enschedé & Zn te Haarlem. Zij zijn gedrukt in vellen van 20 stuks met een brede witte rand, waarop aangegeven staat, dat zij verkocht worden ten bate van het Prins Bernhardfonds Nederlandse Antillen. De zegels kosten slechts vijf cent per stuk of ƒ 1,— per vel.

Dit zijn uiteraard geen frankeerzegels; zij kunnen niet gebruikt worden om brieven te porten. Normaal zouden zij als plakzegels gelden, die alleen op de achterzijde van de envelop mogen worden aangebracht. De directeur van het postkantoor heeft echter goed gevonden, dat zij aan de voorzijde worden geplakt, mits niet bij de gewone postzegels. Zij mogen dus b.v. in de linker benedenhoek worden geplakt aan de adreszijde van de envelop.

Een dezer dagen zijn deze zegels aangekomen, zij zijn verkrijgbaar bij het secretariaat van het Prins Bernhardfonds, Gravenstraat 11. Zij zijn voorts verkrijgbaar bij de boekhandel.

Nadere mededelingen omtrent de plaats waar deze zegels verkrijgbaar zullen zijn, zullen volgen.

Indonesië dringt aan op hervatting onderhandelingen over N.-Guinea

Volgens Soedjar Wo is Nieuw-Guinea Indonesisch

New York. — De Indonesische afgevaardigde dr Soedjar Wo heeft gisteren bij de opening van het debat over Nieuw Guinea een resolutie ingediend waarbij de Algemene Vergadering wordt verzocht om er bij Nederland op aan te dringen de onderhandelingen over Nieuw Guinea terstond te hervatten met het doel tot „een spoedige overeenkomst te komen" over de politieke status van het gebied.

De resolutie nodigt verder de secretaris generaal van de Verenigde Naties uit iemand te benoemen die zijn goede diensten zal aanbieden aan de onderhandelende partijen. Hammerskjoeld wordt ook verzocht rapport over deze onderhandelingen bij de volgende Algemene Vergadering in te dienen.

In een lange verklaring stelde Soedjarwo om te beginnen „twee fundamentele ondubbelzinnige feiten", namelijk ten eerste: Indonesië is de nationale politieke benaming van het vroegere Nederlands Oost Indië, dat ook West Guinea omvatte, waaruit ten tweede volgt: de bevolking van Nieuw Guinea is Indonesisch.

Soedjarwo achtte de kwestie of de bewoners van West Guinea enige culturele banden met de andere Indonesiërs hadden, niet van belang. De kern van de zaak is de kwestie vrijheid en kolonialisme. West Nieuw Guinea, zo zeide hij — is in 1952 eigenmachtig door Nederland geannexeerd en Nieuw Guinea wordt thans door Nederland „opnieuw gekoloniseerd".

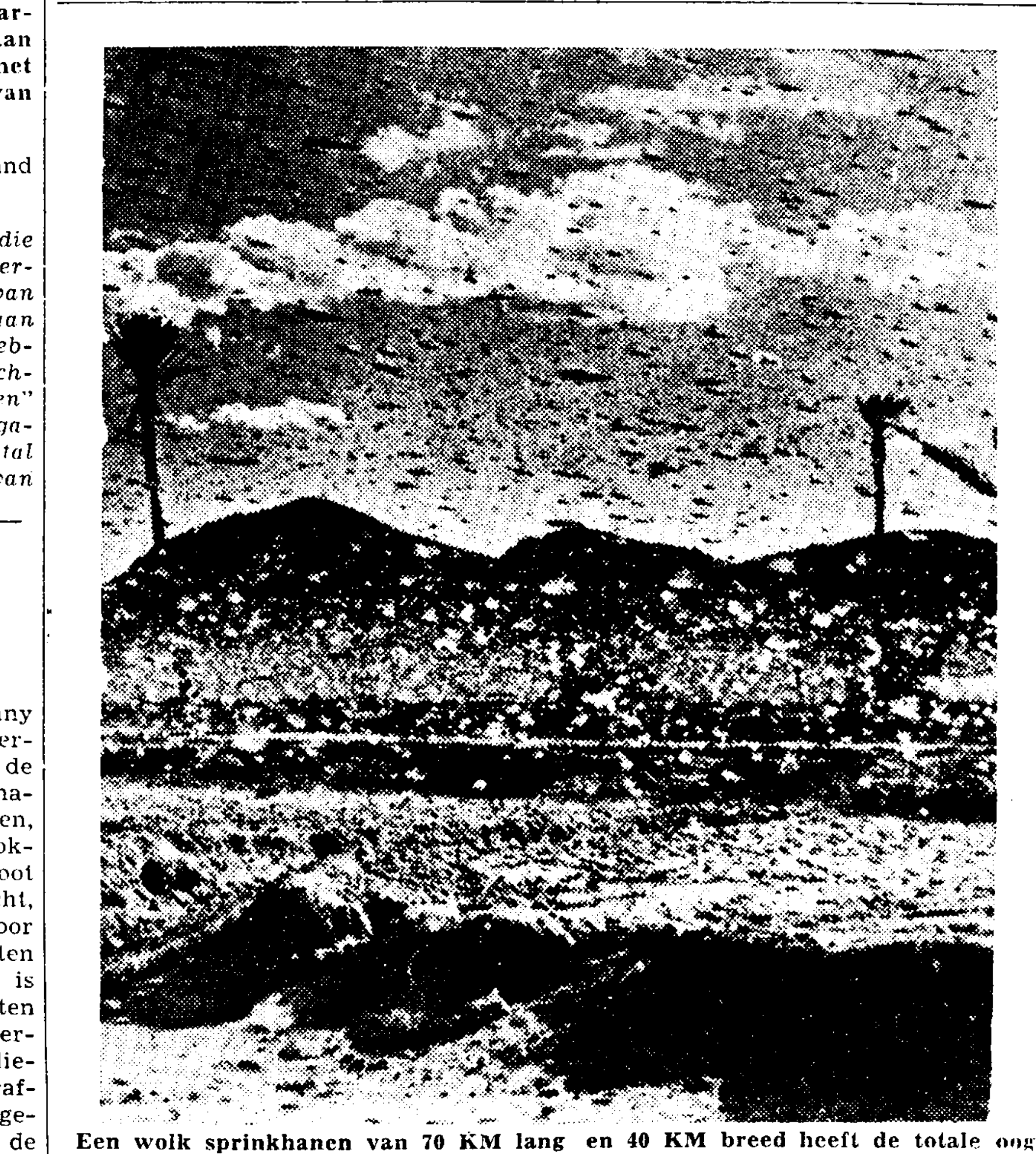
De heer D. J. von Balluseck, die voor Nederland antwoordde, verklaarde dat de juridische positie van Nederland in Nieuw Guinea aan geen twijfel onderhevig is. „Wij hebben meer gedaan dan onze verplichting tot onderhandelen nagekomen" — zo zeide hij. „Wij zijn niet negatief geweest. Wij hebben een aantal mogelijkheden voor de oplossing van de kwestie voorgesteld, welke echter alle verworpen zijn. Wij zijn nu aan het einde gekomen van onze bereidheid en ons kunnen om voort te gaan op een weg, die slechts naar een mislukking kan leiden".

Geluk in enveloppe

Margate. — Albert Sparrowhawk, eigenaar van een hotel te Margate in Kent, vond dezer dagen tussen oude papieren een nog ongeopende enveloppe. Daarin bleek een chèque voor ruim NAf 30.000 te zitten als prijs in een voetbalpool. De gelukkige winnaar was een maand lang onkundig van zijn succes geweest.

Burma Oil Company gaat raffinaderij heropenen

Rangoen. — De Burma Oil Company is voornemens haar raffinaderij te heropenen te Syriam bij Rangoen aan de overkant van de rivier. Deze raffinaderij werd verwoest door de Engelsen, toen deze in 1942 uit Birma terugtrokken. De raffinaderij zal niet zo groot zijn als de oude, maar men verwacht, dat het land zich na de opening voor de voornaamste petroleumproducten zelf kan bedruipen. De regering is voornemens een vloot van sleepboten en schepen aan te kopen voor het vervoer van ruwe olie van de Chauk-olievelden in Centraal-Birma naar de raffinaderij. De maatschappij is een gemeenschappelijke onderneming van de Burma Oil Company, die Engels eigendom is, en de Birmese regering.

Een wolk sprinkhanen van 70 KM lang en 40 KM breed heeft de totale oogst van Zuid-Marokko verwoest. Sommige dorpen zijn door de zwerm sprinkhanen, die men hier over het kaalgevreten land ziet vliegen en kruipen, geïsoleerd.

Gisteren bezocht op doorreis een grote groep Dominicaanse Rotarians het eiland Curaçao. Natuurlijk waren de Dominicaanse gasten, zestien Rotarians in totaal, de gast van de Curaçaose Rotarians tijdens het gebruikelijk noenmaal in Piscaderaclub, waarbij als eregast aanzat de Dominicaanse Consul Generaal, dr Julio Andrea Espinal, die wij op de foto in gesprek gewikkeld zien met de voorzitter van de Curaçaose Rotarians René Moreno en de voorzitter van de Dominicaanse delegatie.

Prinses Rozelijn in Roxy

Willemstad. — We kunnen merken dat Sint Nicolaas in aantocht is, want de eerste prettige verrassing voor de kinderen is er al.

De directie van Roxy heeft nl. de Stadsschouwburg (Roxytheater) belangeloos ter beschikking gesteld van de H.K.H. Prinses Rozelijn, zodat dank dit vorstelijk aanbod geschiedde het mogelijk wordt om op Zaterdag 27 November a.s. een extra kinderuitvoering te geven.

De aanvang is gesteld op 15.00 uur, het kleurig operette spel is geëindigd om 17.00 uur.

Voor deze extra uitvoering zijn alle schoolgaande kinderen en ook anderen van harte welkom, de entree prijs bedraagt slechts vijftig cent, de opbrengst is voor het gebrekkige kind.

Zedendelict

Willemstad. — De Kinder en Zedenpolitie heeft gisteren de Portugees de M. aangehouden die onzedelijke handelingen met een minderjarige heeft gepleegd. Hij is in voorlopig bewaring gesteld.

Beroving

Willemstad. — De recherche heeft op Campo Alegre de heer S.C. aangehouden ter zake van beroving van andere bezoekers. Den heer zit thans in een cel.

Bedrijfsongeval op CPIM-terrein

Willemstad. — Gisteren had op het C.P.I.M.-terrein een bedrijfsongeval plaats. De Portugees D.J. die een afsluiter van 500 kilo van een kraan moest verwijderen, had een verkeerde bout losgedraaid. Het gewicht kwam daardoor met volle kracht op zijn rug terecht. Hij liep inwendige kneuzingen op, en moest in het Sanatorium worden opgenomen.

Op heterdaad

Willemstad. — Gisteravond werd de heer W. op heterdaad betrapt, terwijl hij een huis op de Pater Eewensweg wilde binnensluipen. Hij had vlak, voordat hij aangehouden was, met succes geprobeerd wat geld te stelen.

Kortsluiting in Trianon

Willemstad. — Op Trianon aan de Pietermaaiweg werd een brandlucht waargenomen. De Mobiele Brigade constateerde later, dat er kortsluiting was ontstaan in een der schakelkasten.

Gestremd verkeer

Willemstad. — Op de Arowakenweg werd het verkeer gehinderd doordat onbevoegden twee vuilnistonnen hadden omvergegooid en er een oude kerosinestoof tussen hadden geplaatst.

Jonge zeelieden

Willemstad. — Twee moeders verzochten om assistentie voor hun zoontjes, die een oude kist in een schuit hadden omgebouwd en daarmee de zee waren opgegaan. De bengels werden door de politie op de vaste wal gebracht en ernstig over hun gedrag onderhouden.

Toeristenschip „Patricia" slaat een reis over

Willemstad. — De agent van de Swedish American Lloyd, de N.V. S.E.L. Maduro & Sons, ontving bericht, dat het *S.S. Patricia*, dat op haar toeristenreis van Europa naar New York ons eiland op 10 December e.k. zou aanlopen, Curaçao zal overslaan.

De cruises vanuit New York, waarbij Curaçao op resp. 11 Januari, 10 Februari en 25 Maart 1955 zal worden aangedaan, blijven evenwel gehandhaafd.

Is er iets van U bij ?

Willemstad. — In de afgelopen week werden gevonden: bril met rood bruin montuur glazen afgezet met gouden rand, gouden damesarmband, grijze plastic damesregenjas, ijzeren huissleutel, ketting waaraan 4 sleutels, bruin lederen portemonnaie z/inhoud, autoantenne, autosleutels aan reclame P. Frederik, leesbril in bruin lederen etui, zilverkleurige Valentino met inscriptie „IZAAK"-„AIDA", goudkleurige borstspeld met letter V, doos inhoudende pakjes Maizena, bruin lederen portefeuille inh. 1 dubbeltje en enige papieren, brief t/n. van Geddes Webster — Suffisant Kamp, autowieldop „Studebaker", dolkmes, zonnebril met donkerbruin montuur in lichtbruin etui, zwart lederen damesportemonnaie met dubbelen knipsluiting inh. rozenkrans, autowieldop (Pontiac).

Nadere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op Kamer 5-A op het Hoofdbureau van Politie.

Interessante bokswedstrijden

Willemstad. — Nu de verkiezingen weer tot het verleden behoren is er weer van alle andere goede geneugtens, die het leven kan bieden, te genieten. De bokspromotor Ciro Cardoze heeft dan ook voor Zaterdagavond a.s. in de Monte Carmelo Square Garden interessante bokswedstrijden georganiseerd. De hoofdpartij gaat tussen Little Dynamite (Oscar) en Samuel de Soua Nuñez, een Portugees bokser.

Vooral voor de op ons eiland woonachtige Portugezen zal deze hoofdpartij wel belangstelling trekken. Wij maken er melding van, dat hedenavond 19.10 uur de heer Hector Rosario voor de Curom-microfoon de Portugese kampioen zal interviewen.

Sandor als solist

Willemstad. — Het aangekondigd piano concert van Gyorgy Sandor is thans definitief bepaald op Woensdag 1 December a.s. in de Stadsschouwburg. Door omstandigheden verhinderd zal het Cur. Philh. Orkest niet optreden, zodat Sandor met een recital de gehele avond zal vullen.

Nicanor Zabaleta geen onbekende

Willemstad. — Van de heer Rudelf Boskaljon, dirigent van het Curaçaos Philharmonisch Orkest vernamen wij, dat het Philharmonisch Orkest van Berlijn de Spaanse harpist Nicanor Zabaleta heeft uitgenodigd om als solist met dit orkest op te treden. Zabaleta is geen onbekende voor Curaçao, hij heeft hier meerdere malen recitals gegeven. In December 1951 heeft hij het harpconcert in bes gr t van Handell ten gehore gebracht met medewerking van het C. Ph. O.

Boek en plaat

Willemstad. — Nu de Sinterklaastijd en Kersttijd aanbreken is het de tijd van cadeaux geven. En is er in deze dagen een passender geschenk denkbaar dan een boek, en wanneer de begunstigde een muziekliefhebber is, 'n gramofoonplaat?

De Salas boekengids, „Boek en Plaat", annonceert overzichtelijk een ruime sortering boeken, ook voor de jeugd-gramofoonplaten en wat die meer zij.

Wij maken een ieder, die wellicht moeilijk zijn keuze kan bepalen, met graagte attent op de nieuwe „Boek en Plaat"-editie.

Niet officieel

deelt ons in aansluiting op hetgeen wij gisteren berichtten, dat de heer R.A.C. Henriquez met de gevoerde besprekingen niets uitstaande heeft. De heer R.A.C. Henriquez behoort derhalve niet tot de officiële regeringspersonen die contact opnemen met Nederlandse instanties.

Van Gogh expositie telt 33 werken

Willemstad. — Op Zondag 19 December zal de grootse van Gogh-expositie officieel worden geopend. Zoals bekend zal deze expositie in het Curaçaos Museum te bezichtigen zijn. Dr Engels deelde ons mede, dat hij verrast was over de collectie, die verzonden zal worden. Deze bevat n.l. 33 stukken, waaronder talrijke meesterwerken.

De Kerst-van Gogh-expositie is wel een van de beroemdste en grootste, die wij ooit onder de daken van het Curaçaos Museum hebben mogen herbergen, aldus verklaarde ons dr Chr. Engels.

Premiere Juancho Picaflor

Willemstad. — Onder auspiciën van het Cultureel Centrum Curaçao en in samenwerking met de RK Onderwijzersvereniging „Don Bosco" zal op Dinsdag 14 December a.s. — onvoorziene omstandigheden voorbehouden — de première gaan van „Juancho Picaflor" van Renee de Rooy.

De regie heeft H. van Ulsen in handen.

Het weer

Max. temp. 28.2 C. (82.7 F..) min. 24 C. (75.2 F) en gem. 25.8 C (78.4 F.). Max. wind 15, min 2 en gem. 9 knopen. Meerslag 27.88 mm. Licht bewolkt 12, bewolkt 9 en zwaar bewolkt 3 uur. Vochtigheidsgehalte 83%.

VAART EN VLUCHT

Tankschepen 12 in, 10 uit; Vrachtschepen 5 in, 7 uit; Zeischepen 3 in, 2 uit. Er landden 2 passagiers, 11 kwamen er in transito en 1 vertrok.

Hato: landend 16 en vertrekkend 17 vliegtuigen met 112 landende passagiers, 138 in transito en 90 passagiers, die vertrokken.

City of Ottawa nr Cristobal, **Atlantic Ocean** v Hamburg nr Guayaquil, **Dongedijk** nr Cartagena, **Lara** v P. Cardon nr Pto Cabello, **Hernsund** v Pto Cabello, **Jacksbay** nr Maracaibo, **Arawak** v Bremen nr Pto Cabello, **Gallic** v Liverpool nr Cristobal.

Het KLM vliegtuig, dat Zondag van hier vertrok, landde Maandagmiddag 17.54 uur Ned. tijd op Schiphol; voorts vertrokken er Maandag twee vliegtuigen van Amsterdam naar Curaçao. Deze landden gisteren resp. 02.00 en 09.04 uur Curaçaose tijd op Hato.

AGENDA

WEST-END:

„Angelo tra la Folla"; 19.00 en 21.00 uur.

CINELANDIA:

„4 horas antes de morir"; 19.00 en 21.00 uur

ROXY:

„All American"; 19.00 en 21.00 uur

Caribe

„Malou van Montmartre"; 20.00 uur

REX:

„Mujeres que trabajan"; 20.00 uur

ROYAL:

„The three musqueteers"; 20.00 uur

Theater Suffisant:

„Strange woman"; 20.00 uur

APOTHEKEN.

De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door „Botica Coromoto, Bredestraat 125, tel. 3241, in Punda door „Botica Caribe, de Ruyterkade 43a, tel. 2777.

WIT GELE KRUIS:

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Witmarsen, Nieuwindstraat 22 a, tel: 3773.

Wat is mijn beroep

Het BBC-televisie-spel „What's my line" (Wat is mijn beroep) heeft wekelijks 7.800.000 toeschouwers, een televisie-spel 7.200.000, een variete-programma 6.200.000, circusprogramma's 7.200.000, voetbalreportages ('s avonds) 5.500.000, opera's 4.000.000. Eén uur televisie kost de BBC aan programma gemiddeld 20.000 gulden.

Dank zij geschenk van rijke Engelsman

Parijs telt binnenkort 21 arrondissementen

Een heerlijk woonoord

Parijs. — Parijs bestaat uit 20 arrondissementen, maar weldra zullen het er één en twintig zijn. Zomaar een heel arrondissement van een particulier ten geschenke krijgen, is een verrassinkje dat niet iedere grote stad overkomt. En dan niet een plekje grond van de tweede rang. Niet minder dan 168 hectaren, gelegen op 18 km. van het Parijse stadscentrum, en plaats biedend om onder de gunstige omstandigheden 20.000 aangename woningen te bouwen!

Wie is de schenker van dit fabelachtige cadeautje? Een Brit, een gewezen lid van het Londense Hogerhuis, een welvarend heerschap, filosofisch aangelegd, dierenvriend en als natuurbewonderaar volgeling van Jean Jacques Rousseau, verliefd op Parijs, en rijk schatrijk.

Zijn naam is Maurice Arnold de Forest, graaf van Bendern, diplomatiek raadgever van het vorstendom Lichtenstein.

Hij werd geboren in 1878 te Parijs, maar was van Engelse nationaliteit en reeds jong een intieme vriend van Churchill. Uit afkeer van „alle oorlogvoerende staten" werd hij staatsburger van het vorstendom, dat vredelievend is bij uitnemendheid: het kleine Lichtenstein. Een non-conformist in merg en been. Groot dierenliefhebber (de rijkste volière ter wereld), genereus ondersteuner van alle rugbyclubs en alle mogelijke instellingen van liefdadigheid. Afwisselend verblijft hij in zijn weelderige paleizen in Zwitserland, te Biarritz of aan de Côte d'Azur.

Op een goede dag, in 1950, besluit hij om de gemeente Parijs een domein te schenken, „waarmede hij toch niets meer kan aanvangen". Maar hij stelt voorwaarden:

1) er moet een vrolijke „groene stad" ontstaan, met gezonde woningen voor arbeiders en behoeftigen;

2) er mogen geen fabrieken of kantoorgebouwen worden opgericht noch gevangenissen of hospitalen of alle gebouwen, die herinneren aan de trieste kant van het leven;

3) er mag op dit gebied niet gejaagd worden, of niets ondernomen waardoor de dieren te lijden hebben;

4) militaire parades of oefeningen dienen er verboden te worden;

5) behoudens de woningen mogen er uitsluitend gebouwen worden opgericht, welke in de onmiddellijke levensbehoefte der inwoners voorzien;

6) geen drankgelegenheden, geen spektakelgebouwen, geen begrafenisplaatsen.

Kortom: niets dan een woongebied waar alles fris en groen is, waar door de jeugd aan sport kan gedaan worden, en waar het heerlijk is om te leven.

Parijs aanvaardt dit cadeau in dank en verbazing. En, misschien wat lichtzinnig, accepteert het gemeentebestuur de verplichting om voor het einde van 1954 ten minste de bouw van tweeduizend woningen in voorbereiding te hebben. Enkele weken geleden bemerkte de administratie, dat er nog niets gedaan was om die verplichting na te komen. En de graaf van Bendern begon al boos te worden en dreigde zijn geschenk in te trekken.

Nu is eindelijk plechtig besloten om de hand aan de ploeg te slaan, en binnen een maand zullen de grondvesten der eerste duizend woningen gelegd zijn.

Misschien wordt het, uit stedebouwkundig oogpunt, iets heel bijzonders?

Herderlijk schrijven in Argentijnse kerken

Gelovigen mogen zich niet in geschil mengen

Buenos Aires. — Zondag zal in alle kerken in Argentinië een herderlijk schrijven worden voorgelezen, dat ondertekend is door de kardinalen Copello en Caggiano en door twintig aartsbisschoppen, waaronder die van Córdoba, Santa Fé en Mercedes, die 10 November door president Perón beschuldigd werden van politieke intriges. Hoewel het de maatregelen door Perón tegen verschillende geestelijken en katholieke verenigingen betreurt, verzoekt het episcopaat zijn priesters en gelovigen zich niet te mengen in de strijd tussen de politieke partijen, de wettelijke autoriteiten te respecteren en met deze samen te werken.

„Het Argentijnse episcopaat, toegevend, dat de Kerk rechtvaardigen en zondaren kan bevatten", bevestigt, dat zijn zending zich beperkt tot het preken van Gods woord in de kerken. „Wij weten, dat deuren voor ons gesloten kunnen worden en wij betreuren dit, want wij zullen onze missie niet kunnen vervullen. Maar wij hebben onze plicht gedaan voor God en ons volk en wij hopen, dat de vrede en sereniteit spoedig in onze harten zullen heersen".

Russen boeken overweldigende schietsuccessen in Caracas

Caracas. — De Russische schutters zetten bij de wereldkampioenschappen schieten te Caracas hun reeks overwinningen voort. Men zie slechts de resultaten: legergeweer afstand 300 meter: individueel: 1) Bogdanov (Rusland) met 1.133 punten (nieuw wereldrecord) — het oude bedroeg 1.124 punten op naam van Kivistik (Estland); 2. Borisov (Rusland) met 1.32 punten.

Equipewedstrijden: 1. Rusland met 5.607 punten (nieuw wereldrecord — oude record: 5.540 punten op naam van Zwitserland); 2. Zwitserland met 5.505 punten; 3. Zweden met 5.491 punten.

Matchgeweer staande: individueel: 1. Bogdanov met 380 punten; 2. Borisov met 380 (minder treffers); 3. Sunderberg (Zwitserland) met 379 punten.

Equipewedstrijd: 1. Rusland met 1.865 punten; 2. Noorwegen met 1.850 punten; 3. Zwitserland met 1.843 punten.

Revolverschieten: individueel: 1. Ulman (Zweden) met 586 (nieuw wereldrecord — oude record: 579 punten op naam van de Amerikaan Reevers); 2. Benner (V.S.) met 585 punten; 3. Mac Millan (V.S.) met 585 punten.

Equipewedstrijd: 1. Rusland met 2.318 punten (nieuw wereldrecord — oude record met 2.304 punten op naam der V.S.); 2. de Verenigde Staten met 2.315 punten; 3. Finland met 2.262 punten.

Jachtschieten lopend hert afstand 100 meter dubbel schot: individueel: 1. Boudrone (Rusland) met 213 punten (nieuw wereldrecord — oude record 206 punten op naam van Larsen (Noorwegen); 2. Romenko (Rusland) met 206 punten.

Equipewedstrijd: 1. Rusland met 828 punten (nieuw wereldrecord — oude record 759 punten op naam van Noorwegen); 2. Noorwegen met 757 punten; 3. Venezuela met 515 punten.

Vrijheid van vrees

New Delhi. — Premier Nehroe van India heeft in het parlement meegedeeld, dat hij tijdens zijn recent bezoek aan China van de Chinese leiders de verzekering had gekregen, dat zij er vurig naar verlangden vrees en wanbegrip tussen de landen, welke worden veroorzaakt door acties en tegenacties der verschillende blokken, uit de wereld te bannen.

Vrouwen achter het stuur

Eindelijk is het dan toch gebeurd. Niet minder dan 49 procent van de gevraagde dames heeft tijdens een onlangs gehouden verkeersenquête in Parijs toegegeven, dat de mannen beter chaufferen, maar zij ontkenden heftig, dat de vrouwelijke inferioriteit achter het stuurwiel iets te maken zou hebben met een langzaam reactie-vermogen.

De redenen, waarom zij minder goed dan mannen reden, waren volgens de dames zelf: omdat zij nerveus waren (21 procent); omdat zij afwezig waren (24 procent), omdat zij besluiteloos waren (24 procent); geen bepaalde reden (28 procent).

Slechts drie procent van de gevraagde dames geloofde, dat mannen een sneller reactievermogen hadden. De enquête werd gehouden door een team van politiefunctionarissen, die niet minder dan 40.000 bestuurders en bestuursters van auto's lieten stoppen en hun een aantal vragen voorlegden.

De automobilisten toonden zich ook verrassend streng ten opzichte van zichzelf. Om de verkeerschaos in de Parijse straten te ontwarren stelden zij de volgende draconische maatregelen voor: Het ter plaatse boete betalen voor het parkeren van wagens op niet daarvoor bestemde plaatsen en voor andere overtredingen van de geldende verkeersregels. Strenger toezicht op het parkeerverbod. Een verbod voor het naast elkaar parkeren in plaats van achter elkaar parkeren. Handhaving van het nu reeds vier maanden oude verbod om overbodig gebruik van claxons en dergelijke te maken. Strengere toepassing van de voorschriften der anti-lawaaicampagne in het algemeen. Politiemaatregelen tegen voetgangers, die zich niet aan de oversteekplaatsen houden of zich niet aan de stoplichten storen. Bijzonder krachtig optreden van de politie tegen de taxichauffeurs, die even hard rijden als zij schelden kunnen.

„JANE'S FIGHTING SHIPS"

De Amerikaanse vloot is de grootste ter wereld

Een nieuw type slagschip voor het afvuren van geleide projectielen

In de editie 1954-55 van „Jane's Fighting Ships", welk werk als gezaghebbend wordt beschouwd op het gebied van de marinestrijdkrachten in de gehele wereld, wordt gezegd, dat de sterkte van de tegenwoordige Amerikaanse vloot ongeveer gelijk is aan die van alle andere grote vloten tezamen. De Westelijke marinestaven, aldus „Jane's Fighting Ships", besteden grote aandacht aan de ontwikkeling van nieuwe typen slagschepen, die speciaal zijn uitgerust voor het meevoeren van een groot aantal geleide projectielen en die voldoende zwaar gepantserd zijn om geleide projectielen van vijandelijke marinestrijdkrachten te weerstaan. Deze geleide projectielen zouden gebruikt worden in zeegevechten op zeer grote afstand. Raketten met minder grote draagwijdte kunnen afgevuurd worden van de bestaande typen oorlogsbodems, te beginnen met de duikboten. De Britse marine neemt op het ogenblik proeven met de eerste oorlogsbodem, speciaal vervaardigd voor het afvuren van geleide projectielen. Bij de Amerikaanse vloot worden oorlogsschepen van het bestaande type daarvoor gereed gemaakt.

Vlootprogramma der Sovjet-Unie

De Amerikaanse vloot omvat thans 101 vliegdekschepen van verschillende afmetingen, 15 slagschepen, 75 kruisers, 737 torpedobootjagers en begeleidingsvaartuigen, 200 onderzeeboten, 347 mijnenleggers en mijnenvegers, 150 patrouillevaartuigen en 3.375 hulpvaartuigen, zijnde in totaal 5.000 oorlogbodems.

In het begrotingsjaar 1954—1955 zullen 33 grotere oorlogsschepen en ruim 1.000 kleine vaartuigen worden gebouwd. Onder de eerstgenoemde categorie vallen acht grote torpedobootjagers, acht kleinere jagers voor convooidiensten, twee door atoomkracht voortgedreven onderzeeboten — dus buiten de twee reeds gebouwde duikboten van dit type — en twee grote onderzeeërs van het gewone type.

Men heeft thans de beschikking over scheepsgeschut, dat driemaal zover reikt als de tot dusver gebruikte vuurmonden. De luchtafweer vuurt thans veel doelmatiger en zowel de anti-duikbootwapens als de torpedo's en mijnen zijn aanzienlijk krachtiger geworden.

De Britse vloot telt thans 17 vliegdekschepen (waaronder twee, die niet voor gevechtsoperaties doch voor vervoersdoeleinden zijn bestemd), vijf slagschepen, 24 kruisers, 82 torpedobootjagers, 180 fregatten, 57 onderzeeboten, drie snel varende mijnenleggers, 195 mijnenvegers en talrijke kleine en hulpvaartuigen.

Sinds 1945 zijn in Groot-Brittannië geen vliegdekschepen, slagschepen, kruisers of andere grote oorlogsschepen gebouwd. Voor 1951 is het grootste type, voor de Britse vloot in aanbouw zijnde vaartuig, het fregat, aldus „Jane's Fighting Ships".

De Sovjet-Unie is bezig met de bouw van een aanzienlijk aantal kruisers, torpedobootjagers en onderzeeboten.

Twaalf kruisers van de nieuwe „Sverdlov"-klasse (12.800 t[illegible] vol-tooid of worden afgebou[illegible] zijn in [illegible]
gerekend, beschikt de Sovjet-Unie thans over 26 kruisers, welk getal in de nabije toekomst tot 32 zal stijgen.

De Russische vloot beschikt over 138 torpedobootjagers en 370 tot 400 onderzeeboten. Kortgeleden is een groot aantal duikboten, bestemd voor lange-afstandsoperaties in de oceanen, in dienst gesteld.

„Jane's Fighting Ships" besluit met de opmerking dat de Sovjet-vloot thans een aanzienlijk vermogen tot het leggen van mijnen bezit, daar, behalve mijnenleggers, de meeste Russische kruisers en torpedobootjagers, enkele duikboten en andere vaartuigen ook hiervoor gebruikt kunnen worden. (Reuter)

Late eerlijkheid

Ede. — Een landbouwer uit deze plaats werd dezer dagen verrast met een postwissel van f 25. Uit een begeleidend briefje bleek het geld gezonden te zijn — door een onbekende — die bekende enkele jaren geleden een paar kippen van de landbouwer te hebben gestolen. De kippendief had blijkbaar gewetenswroeging gekregen en heeft die onrust met deze wat verlate betaling willen wegwerken. Overigens had de boer, die een uitgebreide pluimveestapel heeft, de kippen nooit gemist en vandaar dat hij ook nooit aangifte had gedaan. Hij stelt echter volledig vertrouwen in de gewetensvolle voormalige kippendief en heeft de guldentjes in dank geaccepteerd.

Maandelijks worden in Frankrijk 5000 televisie-ontvangers verkocht. Van de 110.800 toestellen, die daar in totaal gefabriceerd zijn, worden er tot nu toe echter maar 80.000 officieel aangemeld.

Golf van arrestaties in Egypte

Na mislukte aanslag op premier Nasser

Een golf van arrestaties is gevolgd op de mislukte aanslag tegen het leven van de Egyptische premier, luitenant kolonel Gamal Abdel Nasser. Van officiële zijde in Cairo is meegedeeld, dat de pleger van de aanslag heeft verklaard, dat hij tot zijn daad is aangezet door de advocaat Mohammed Hindawi, hoofd van de afdeling van de Mohammedaanse Broederschap te El Babeh, in de onmiddellijke omgeving van Cairo.

Hindawi is een van de medewerkers van de opperste gids van de Broederschap, Hassan el Hodeibi. Een woordvoerder van de regering verklaarde gisteravond, dat het aantal arrestaties in de loop van de nacht tot 500 zou stijgen.

Toen Nasser gistermiddag per trein uit Alexandrië in Cairo terugkeerde, had hij een kwartier nodig om zich door de juichende menigte een weg naar zijn auto te banen.

Kanalisatie van Meer van Maracaibo vordert

's-Gravenhage. — Blijkens een bericht in het bulletin van de Nederlands-Venezolaanse Kamer van Koophandel heeft dr Bernardo Rodriguez D'Empaire, Directeur van het Nationale Instituut voor Kanalisatie, medegedeeld, dat de baggerwerkzaamheden aan het binnengaatse gedeelte van de vaargeul in het Meer van Maracaibo deze maand beëindigd zullen zijn en dat daarna een begin zal worden gemaakt met het uitdiepen van het buitengaatse gedeelte ervan.

Het totale volume aan grond, dat over een afstand van 11 km. zal moeten worden verwijderd, werd berekend op 18.536.180 m3 en de globale kosten werden begroot op Bs 36.800.00. De firma „Cia. Constructora Agregates de Venezuela C.A." zal hiervoor enige hopperzuigers uit de Verenigde Staten laten komen.

De afmetingen van deze vaargeul bedragen: lengte plm. 11,5 km. bodembreedte 80 m., diepte 10,97 km. De uitvoerende firma is dochteronderneming van de Construction Agregates Corp of Chicago.

Onbestelbaar

's Gravenhage, — De Nederlandse PTT staat er voor bekend, dat het al heel vreemd moet lopen wil zij een brief niet kunnen bestellen. Maar de afdeling expeditie buitenland van het hoofdpostkantoor in 's Gravenhage heeft een puzzle gehad, die zij niet heeft kunnen oplossen. De afdeling is op zoek geweest naar twee prinsen uit Saoedi-Arabië, maar heeft die niet kunnen vinden.

Dezer dagen kwamen uit Londen enkele brieven binnen, geadresseerd aan prins Feisal S.A. respectievelijk prins Nasser S.A., hotel Victoria, Holland, Belgium. Men heeft overal gezocht maar deze adressering was PTT toch te machtig. De brieven zijn nu doorgestuurd naar Brussel. Er stond wel een adres van een afzender op, maar daar maakt de PTT pas in allerlaatste instantie gebruik van.

Goudpolitiek van I.M.F. bereikte doel

Internationale speculatie is onmogelijk gemaakt

(Van onze correspondent te Parijs)

De specialisten van de Parijse goudmarkt hebben zonder verbazing, maar ook niet zonder enige ironie de uiterste bescheidenheid gadegeslagen, waarmede de bestuurders van het Internationaal Monetair Fonds (I.M.F.) in hun jaarverslag melding maken van de complete overwinningen, die zij hebben behaald op de internationale goudspeculatie. Het document beperkt zich er toe heel laconiek op te merken, dat tengevolge van de voortdurend grotere vrijheid, verleend door de producenten en importerende landen voor de verkoop van goud op de vrije markten, er een ontspanning is opgetreden, die aanleiding heeft gegeven tot een grotere concurrentie.

Het mankeert V.S. nog aan econ. politiek

Hieraan wordt toegevoegd, dat aanzienlijke hoeveelheden Russisch goud, die in West-Europa zijn verkocht, juist op een ogenblik toen het hamsteren tekenen van verslapping vertoonde, tot gevolg hebben gehad, dat reeds in November 1953 de vrije koers van het goud daalde tot een peil, dat slechts weinig hoger lag dan de officiële prijs van $ 35 per fijn ons. Slechts de markt van Bombay, die geïsoleerd is door strenge beperkingen op de im- en export van dollars en daarom zeer vatbaar voor speculatieve invloeden, is gespaard gebleven voor de geleidelijke daling van de goudprijs, die een agio deed op vrijwel alle andere markten, waar deze prijs thans lager noteert dan ooit sinds de Tweede Wereldoorlog.

Men kan dan ook zeggen, dat de overwinning van het I.M.F. dateert van November 1953, maar de leiders van deze instelling schreeuwen het niet van de daken. Misschien geven zij zich rekenschap van de verantwoordelijkheid, die zij op zich hebben geladen voor de ruïnes, die hun actie heeft veroorzaakt voor de particuliere belangen in sommige landen.

Zo werd vroeger in Frankrijk de aankoop van goud openlijk aangemoedigd door de regeringsinstanties. (De goudmarkt werd officieel erkend, en bij gelegenheid van een grote staatslening werd in 1952 de prijs van de 4000 frs. ,terwijl deze munt thans nog slechts 2700 frs waard is.

Het kan ook zijn, dat de bestuurders van het I.M.F. hebben geweten, dat de vergunning aan de producentenlanden om niet meer hun gehele productie te reserveren voor de centrale banken, het normale verloop van de goudmarkt heeft ontwricht door een averechtse toestand te scheppen, waarbij uiteindelijk voor het edele metaal een absoluut irrationele prijs werd gesanctionneerd.

Zij mogen hiermede gehandeld hebben in het kader van de hun toevertrouwde taak, maar de ontelbare kopers van het goud kunnen niettemin terecht aanvoeren, dat zij bedrogen zijn uitgekomen. Bovendien is zeer zeker het laatste woord over het goud in de na-oorlogse geschiedenis van dit metaal nog niet gesproken. Over twee of misschien drie jaren zou de Amerikaanse kunstmatige prijs wel eens een wijziging kunnen moeten ondergaan en dan zal de grootste verrassing van deze eeuw door Bretton Woods zijn veroorzaakt.

Het verslag van het I.M.F. beschrijft overigens technische onderdelen van de heropende vrije goudmarkt in Londen, spectaculaire illustratie van de overwinning van het I.M.F. omdat de Britse instanties de extreme koersen gebouw binnen de perken van de schommeling van het pond sterling houden en als basis de noodlottige standaardprijs van 35 dollar per fijn ons aannemen.

Toch geeft, wat zich thans te Londen afspeelt reden om de uiteindelijke soliditeit van dit systeem, dat op een fictieve basis berust, in twijfel te trekken. In New York is de speculatie met sterling vrij en in Londen is de aankoop van goud tegen dollars vrij. In de laatste tijd heeft het pond sterk onder druk gestaan, zogenaamd omdat de Engelsen zoveel tabak in Amerika hebben gekocht.

In werkelijkheid is het aan geen twijfel onderhevig, dat enige verzachting van de deviezenrestrictie in de jongste maanden voldoende is geweest om tot kapitaalvlucht aanleiding te geven en het pond sterling ondergaat hierdoor een ernstige crisis. Vandaar de aarzelingen van Butler in de richting van convertibiliteit.

Hierbij komt nog, dat opdezelfde manier voor dovemansoren is gepraat te Washington als verleden jaar wat betreft het probleem van de convertibiliteit. Wil men de Amerikanen geloven, dan zou Groot-Brittannië grote vorderingen hebben gemaakt en thans in staat zijn de stap te zetten. Maar Butler is het hiermede niet eens, zijn dollarreserves zijn onvoldoende, ondanks de in uitzicht gestelde hulp van het I.M.F. en de Federal Reserve Bank. Wat hij behoeft, dat zijn minder gesloten Amerikaanse tolgrenzen voor de producten van het sterlinggebied. Hij heeft het gezegd, maar niemand schijnt hem te hebben gehoord.

Het Congres heeft trouwens geweigerd om dit jaar het Randall-rapport in behandeling te nemen. Twee jaren na dat zij het bewind overnamen, hebben de Republikeinse regering en partij nog geen economische politiek, en zij hebben eerder de invoerrechten nog verhoogd dan omgekeerd. Men heeft de indruk, dat op vele andere gebieden in Washington verwarring heerst.

Avonturen van PILOOT STORM

380. — Toen piloot Storm het revolverschot hoorde en majoor Sullivan naast zich zag neerstorten, liet hij zich omiddellijk plat in de sneeuw vallen. Wat 'n sof, dat hij nu zelf niet in het bezit van een wapen was, dacht Arend, anders zou hij meneer Lubin eens een lesje in scherpschieten geven. Het leek er namelijk veel op, dat kogel, die Sullivan geraakt had, een zuivere geluksstreffer geweest was, want ieder volgend projectiel dat Lubin wegpafte, miste zijn doel grandioos.

Dit tot grote opluchting van Arend, die zich vrijwel zonder dekking tussen de sneeuwhopen verre van plezierig voelde.

En wat hij hoopte, geschiedde! In zijn ijver om zijn gehate vijand naar de andere wereld te helpen, hield Lubin er geen rekening mee, dat zijn magazijn wel eens leeg zou kunnen raken en opeens weigerde de revolver met een droge tik. Wat Lubin ook trok en trok, er klonk geen schot! Weg was opeens al zijn zelfverzekerdheid, toen het tot hem doordrong, dat het wapen leeggeschoten was en hij geen nieuwe patroonhuls had!

Clubs zitten met lege kassen

In Argentinië zijn de voetbalprofs de onbetwiste koning

Buenos Aires. — Het beroepsvoetbal in Argentinië, waarmede in 1932 begonnen werd, heeft de 16 eerste divisie clubs in de afgelopen jaren zo veel geld gekost, dat al deze verenigingen aan de rand van bankroet staan. De schuld ligt overigens bij hen zelf. De spelers, die door de diverse clubbesturen op een torenhoog voetstuk waren geplaatst en onafgebroken geroemd en gefeteerd werden om hun voetbalcapaciteiten, vroegen en kregen tenslotte zulke salarissen, dat van de meeste clubkassen de bodem reeds zichtbaar is. Van de strijd tussen de verenigingen om de sterren naar zich toe te trekken, hebben deze zodanig gebruik gemaakt, dat hun inkomens ver liggen boven die, welke in welke tak van beroepssport ook worden uitgekeerd.

Publiek wordt ook opgevoed

„**Boca Juniors**" bijvoorbeeld betaalde het vorig jaar 4 millioen pesos (ruim NA ƒ 500.000) aan salarissen voor spelers en employé's ,terwijl de bruto inkomsten over dat zelfde jaar slechts 3 millioen pesos (ruim NA ƒ 375.000) bedroegen. Onlangs kwam het voor, dat de rechtsback van „**River Plate**", Alfredo Ricardo Perez, vlak voor de aanvang van een wedstrijd de clubleiding mededeelde, dat hij onmiddellijk een handgeld van 200.000 pesos (NA ƒ 25.000), een salarisverhoging tot 14.000 pesos (NA ƒ 1750) per maand en een premie van 2000 pesos (NA ƒ 250) voor elke gewonnen ontmoeting wenste te ontvangen en dat hij, indien aan zijn eisen niet werd voldaan, niet in het veld zou verschijnen. En „River Plate" kwam over de brug.

Toen Nester Rossi, die vroeger de kleuren van „River Plate" had verdedigd, doch naar Colombia was vertrokken, omdat daar meer te verdienen, een en ander hoorde, bood hij aan, om voor een salaris van 50.000 pesos (NA ƒ 1250) per maand weer naar zijn oude club terug te keren „River Plate" wees dit aanbod echter resoluut van de hand.

Zowel de Argentijnse voetbalbond als de clubs raakten er van overtuigd dat er een onhoudbare toestand was geschapen en er werd een commissie in het leven geroepen, die de middelen om wijziging in de situatie te brengen moest bestuderen. Eind October is het rapport van de commissie verschenen. Onder meer wordt erin gezegd, dat de salarissen van de spelers van de eerste divisie tot ongeveer een derde van het bedrag, dat zij thans verdienen, dienen te worden teruggebracht en dat de clubs niet meer dan 22 profs in dienst mogen hebben. Het zou de bedoeling zijn, dat deze richtlijnen met ingang van 1 Januari as. van kracht worden. Er wordt, vooral natuurlijk van de zijde der spelers, sterke oppositie tegen de doorvoering van deze maatregelen verwacht, doch de voorstanders hebben een belangrijke steun in president Perón, die heeft laten weten, dat er in de bestaande toestand snel en drastisch verandering moet komen.

Voetbal is van de beroepssporten in Argentinië verreweg het meest populair. Honderdduizenden enthousiasten bevolken iedere Zondag de stadions, doch hun gedrag laat nogal eens wat te wensen over. Er is thans dan ook een actie gaande om het publiek „op te voeden". Vooral de scheidsrechters zullen dit toejuichen.

Osvaldo Cossio zal zich nog wel als de dag van gisteren herinneren, hoe hij destijds in Rosario bijna gelyncht werd, omdat het met zijn beslissingen niet eens was. De politie arriveerde nog juist bijtijds om de leren riem, welke al om zijn nek was gelegd, te verwijderen..... De politie zal zich voortaan in groten getale in burger onder de toeschouwers begeven. Zodra iemand zich te buiten gaat aan luidruchtige opmerkingen over de scheidsrechter of op andere wijze aanleiding tot moeilijkheden geeft of dreigt te geven, zal hij onmiddellijk worden gearresteerd.

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

32)

„De kroonprins van Slavonië," zei mevrouw Bekir.

„Is hij niet charmant?" vroeg haar moeder met een stem vol dwepende verrukking. Toen trok zij eensklaps een bedroefd gezicht en wiste met haar kanten zakdoekje een paar denkbeeldige tranen uit haar ooghoeken. „Een afschuwelijke geschiedenis," bracht zij gesmoord uit. „Die arme koning. Die arme koningin. Zo'n arme kleine!!!"

Meneer Bekir maakte een einde aan het geblaat. „Ik vermoed dat hij meereist tot Nish," merkte hij op, „en het zal wel niemand toegestaan zijn met hem te spreken."

„Zou u het kunnen, vader?" vroeg Lucille. „Kent u zijn taal of spreekt hij nu Engels?"

„Ja, zijn taal spreek ik zeer goed — en ik heb vroeger zelfs meermalen een onderhoud gehad met zijn vader, de koning," antwoordde meneer Bekir bescheiden.

„Toe, papa, vrolijkt u hem dan onderweg een beetje op," smeekte Dorette, wier ogen een verdachte glans hadden.

Maar haar vader had geen tijd meer voor een antwoord, elk ogenblik kon de trein vertrekken. Hij kuste zijn vrouw. „Dag, Julie, dag, schat. Zul je goed op jezelf passen?"

Nadat hij ook de kinderen en zijn schoonmoeder had omhelsd, ging hij het salonrijtuig binnen. Bijna op hetzelfde ogenblik klonk het fluitsignaal en juist toen de trein zich in beweging zette, verscheen meneer Bekir glimlachend voor het venster. Hij ving nog een glimp van zijn vrouw, mooi als altijd en gracieus gekleed. Hij zag zijn knappe kinderen met hun zakdoeken wuiven en zijn schoonmoeder als een „grande dame" minzaam knikken.

Het perron gleed weg en meneer Bekir ging op zijn plaats zitten. Hij was op weg naar Saloniki. Vrijdagavond om half elf zou hij er aankomen. Hij vouwde de krant open en doorliep met een vlugge blik de notering der tabaks-aandelen, om vervolgens zijn oog te laten gaan over de effectenkoersen. Een verschil van een tiende punt betekende een belangrijk verlies of een even belangrijke winst. Want meneer Bekir had een groot deel van zijn vermogen in effecten belegd. En dat vermogen was enorm. Alleen zijn broer, die de zaken in Klein-Azië behartigde, wist, dat hij millionnair was. Die wetenschap zou mevrouw Huysman ongetwijfeld hebben geschokt. Maar dat zou beslist niet de zwaarste schok zijn, die meneer Bekir haar zou hebben kunnen toebrengen. Hij zou haar nog een ander geheim hebben kunnen vertellen. Doch meneer Bekir kon zwijgen als het graf. Hij liet de krant vallen en stak een sigaar op.

HOOFDSTUK XI

GENERAAL ZOVONOFF

PARIJS

Generaal Paul Wladimir Zoronoff zat te midden van zijn Engelse vrienden in de Reformclub aan de lunchtafel.

Zij hadden zich verzameld in de gereserveerde eetzaal, die uitzicht gaf op Pall Mall. Deze intieme lunch was hem door zijn vrienden aangeboden tot besluit van zijn jaarlijks bezoek aan Engeland. Gedurende enkele weken had hij gastvrijheid genoten in voorname behuizingen en bedienden, paarden, auto's en honden ter beschikking gehad; week-end bezoeken gebracht aan aanzienlijke buitens; aan diners deelgenomen, die even aantrekkelijk waren om hun culinaire genoegens als om de vlotte en prettige conversatie, die aan tafel werd gevoerd, en zich met gasten onderhouden, die in de hoogste rang van het Engelse leger dienden en tot de voornaamste vertegenwoordigers behoorden uit de kringen van politiek, kunsten, wetenschappen en handel. Kortom, hij was de man weer eens geweest, die hij in gelukkiger dagen was — generaal Zoronoff, vroeger opperbevelhebber van de derde divisie garde-cavalerie van het leger van zijne keizerlijke majesteit czaar Nicolaas II

Met zijn rechte, martiale gestalte, zijn strenggelijnd gezicht en zijn keurig onderhouden witte baard en knevel was hij een gedistingeerde verschijning, in wie men onmiddellijk de hooggeplaatste officier herkende. De strengheid van zijn gelaat verdween, als zijn mond zich tot een glimlach plooide. Dan ging er een bekoring van hem uit, waaraan zelfs geen Nurks ontkwam. Die innemende indruk werd nog versterkt door de prettige klank van zijn stem, die door de jaren heen nog niets van het lichte accent had verloren, dat zijn vreemde nationaliteit verried.

Generaal Zoronoff was vijfenzestig jaar, maar niemand zou hem die leeftijd hebben gegeven. In weerwil van al zijn tegenspoeden had hij een krachtig lichaam en een veerkrachtige geest behouden. Noch uit zijn voorkomen noch uit zijn conversatie viel ooit op te maken, dat hij van de hoogste positie in het grote Russische keizerrijk was neergehaald tot de vergetelheid der verbanning; dat hij van de grootste weelde tot de schrijnendste armoede was vervallen en dat hem geen der vernederingen, die daarmede gepaard gingen, gespaard was gebleven.

Zijn gastheer aan tafel hief glimlachend zijn glas op en ledigde een dronk op de goede reis van de generaal en een vrolijk weerzien. Deze middag ging generaal Zoronoff Engeland weer verlaten. Dat betekende het einde van dit merkwaardig bezoek. Terwijl hij zijn gastheer bescheid gaf, herinnerde hij zich, dat hij hier dertig jaar geleden eveneens aan de lunch gezeten had. In deze zelfde zaal met het uitzicht op Pall Mall. Zijn gastheer van thans was ook zijn gastheer van toen. Doch hoe waren zijn omstandigheden sindsdien veranderd! Zijn echtgenote, prinses Nada Galarine, was gestorven, een van zijn zoons was gesneuveld aan het Galicische front en de andere was omgekomen in een bolsjewistische gevangenis. Zijn twee dochters waren op het ogenblik secondantes aan een kostschool in Lausanne en hijzelf.... Och, waartoe diende het eigenlijk zijn eigen lot te beschouwen? Hier was hij de man weer van weleer en zat met zijn oude vrienden aan de lunch verenigd in een voorname Engelse club.

In ditzelfde vertrek had zijn gastheer, majoor Beale, hem indertijd voorgesteld aan zijn vrienden — lang voordat de wereld haar vaste, geregelde baan verliet, tronen omverwierp, nieuwe tronen oprichtte en de verbijsterde mensheid een geheel veranderd aanschijn bood. Het was een beleefdheidsbezoek geweest, dat hij aan de club had gebracht, nadat hij geïntroduceerd was door majoor Beale. Toenmaals had hij reeds intuïtief gevoeld, dat zijn gastheer het beste type gentleman vertegenwoordigde waarop Engeland kon bogen en hij had er een eer in gesteld vriendschap met hem te mogen sluiten. En die vriendschap was door de wisselvalligheden van dertig jaren heen tot op deze dag „vuurvast" gebleken.

Generaal Zoronoff kon er geen ogenblik aan twijfelen in wiens brein de oorspronkelijke gedachte was opgekomen hem eenmaal per jaar uit zijn vernedering op te heffen door hem uit te nodigen tot een bezoek aan zijn geliefd Londen. Ditzelfde Londen had hij gekend in de dagen van zijn glorie, toen hij als militair attaché verbonden was aan de Russische ambassade bij het hof van wijlen koning Edward VII.

Maar dat alles bleef verleden. Men mocht er zich eens in verdiepen, men mocht er niet op teren. Het heden wilde erkend worden en het leven eiste zijn rechten. En generaal Zoronoff was er de man niet naar om zich krampachtig aan een strohalm vast te klampen. Wat ook zijn tegenwoordig lot mocht zijn, hij had geleefd. Hij had het leven aanschouwd vanaf de hoogste toppen der menselijke samenleving. En daarom ook was de val zo diep geweest.

Het was inderdaad een schitterende levensloop, waarop hij tot voor twintig jaren terug kon blikken. Hij was geboren uit de oude Baltisch-Germaanse adel en als de zoon van een bekend generaal. Zijn militaire opvoeding had hij genoten bij het Corps de Pages, het beroemde militaire college, dat slechts toegankelijk was voor de zonen van de hoogste opperofficieren. Op jeugdige leeftijd was hij ingedeeld bij het corps garde-cavalerie, hetzelfde corps, waarover hij op latere leeftijd het opperbevel zou voeren. Enige jaren later werd hij overgeplaatst bij het stafcommando van grootvorst Nicolaas.

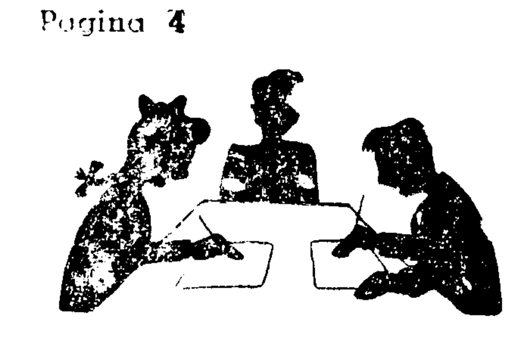
Toen de grote oorlog uitbrak, werd hij ingedeeld bij het zevende legercorps, waarbij hij in het begin van het jaar 1915 opgeklommen was tot chef van de staf. Daarop volgde in deze fel bewogen dagen het commando over het derde corps garde-cavalerie, dat gelegen was aan het Galicische front. Hij had er sucsessen en tegenspoeden meegemaakt totdat de revolutie uitbrak, het leger uiteenviel en van het czarenleger niets meer dan een chaos overbleef.

De ondergang van het oude regiem had het begin betekend van zijn eigen ondergang. Neergesmakt van een hoog commando, vond hij zichzelf terug als een verjaagd schepsel, wiens leven afhing van het medelijden van anderen. Op zekere dag werd hij verraden en in Petrograd in een vunzige gevangenis geworpen. Hij bleef er veertien vreselijke maanden opgesloten, gedurende welke tijd hij niet minder dan vijf maal tegenover het executie-peloton werd gesteld. Telkens gelukte het hem echter zijn leven te redden met een beroep op zijn Oekrainisch burgerschap. Dat burgerrecht kon niemand ontkennen, want hij had bewijzen overgelegd dat hij in de omtrek van Odessa een buitenplaats bezat.

Eindelijk werd hij in vrijheid gesteld. Er volgde een korte periode van rust, waaraan een einde kwam toen de Fransen Odessa ontruimden en het Oekrainische gouvernement ten val werd gebracht door de Sovjets. Hij moest de vlucht nemen, trok dwars door Europa en bereikte gelukkig Parijs, waar hij herenigd werd met zijn echtgenote. Van haar vernam hij dat zijn zoon terechtgesteld was in een Moskouse gevangenis en dat zijn beide dochters spoorloos verdwenen waren. Zijn onvermoeide nasporingen hadden echter tot resultaat, dat hij hen gezond en wel terugvond als secondantes op een meisjeskostschool in Lausanne.

De bannelingen zegenden het toeval, dat zij enig geld hadden belegd in Franse oorlogsleningen. Die belegging bracht hun in die dagen althans nog enig inkomen op, al was het te weinig om er van te leven en te veel om te sterven. Zij hadden een kleine achterkamer betrokken in de Rue de Bac, waar hij thans nog woonde. Tien jaar later was daar in armoedige omstandigheden zijn vrouw gestorven — een geboren prinses Galarine, die weleer een der schitterendste verschijningen was geweest aan het Sint-Peterburgse hof. Toen stond hij alleen in Parijs — eenzaam met zijn treurige herinneringen. En armer dan ooit te voren, want al wat hij bezat had hij verkocht, teneinde de vrouw, die zowel zijn glorie als zijn armoede had gedeeld, een behoorlijke begrafenis te geven. Toch kwam er nooit een klacht over zijn lippen, als hij aan die laatste vijf eenzame jaren terugdacht. Want op schier wonderbaarlijke wijze had de Voorzienigheid hem de middelen aan de hand gedaan om in zijn onderhoud te voorzien.

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

SPROOKJE
DOOR
J. TOEBOSCH

Arimon was een jonge houthakker, die geheel alleen in een afgelegen hutje woonde en met hard werken maar even de kost kon verdienen. Op een avond was hij vermoeid van zijn werk thuisgekomen en wilde juist met zijn schraal avondmaal beginnen, toen een man, die er als een rondreizend koopman uitzag, binnentrad. „Vriend", zei hij, „'t is al laat; ik ben de hele dag op de been geweest en ben doodmoe. Zou ik niet vannacht in uw huis kunnen blijven?"

„Zeker, beste man", zei Arimon. „Kom binnen. Maar je zult ook wel honger hebben. Ik zal mijn maal met je delen. 't Is wel eenvoudig, maar meer heb ik niet."

De vreemde nam dit aanbod gaarne aan. De geringe kost scheen hem goed te bevallen, want hij at met smaak. Daarna wees Arimon hem zijn eigen bed aan, terwijl hij zelf op een bos stro ging liggen.

Toen de gast de volgende morgen, na als ontbijt een stuk brood gebruikt te hebben, wilde vertrekken, vroeg hij Arimon, hoeveel hij hem schuldig was.

„Niets", zei de jonge houthakker. „Ik ben blij, dat ik je heb kunnen helpen. 't Spijt me alleen, dat ik niet méér heb kunnen doen."

„Nu, dat vind ik mooi van je", zei de andere, „te meer, omdat je ook maar een arme drommel bent. Maar ik wil je toch wat geven. Zie je dit steentje? 't Is een toversteentje. Bewaar 't goed; het kan je te pas komen. Als je 't bij je hebt en je zegt: „Verdwijn!" word je terstond onzichtbaar. Zeg je dan weer: „Verschijn!", dan kom je weer voor de dag. Wacht, ik zal 't je laten zien."

Hij sprak het eerste toverwoord en het volgende ogenblik was hij verdwenen. Een minuut ging voorbij. Toen hoorde Arimon zeggen: „Verschijn" en.... zijn gast stond weer voor hem.

„Dat is een aardig geschenk", zei de houthakker lachend, terwijl hij 't toversteentje, dat op een gewoon kiezelsteentje leek, in zijn zak stak. „Daar kan ik nog pleizier van hebben. Ik dank je wel. En nu wens ik je goede reis."

Toen de vreemde bezoeker goed en wel vertrokken was, nam Arimon zijn bijl om naar zijn werk te gaan. Daar zag hij op de tafel een zilverstuk liggen „Nu, het is een royale kerel", zei hij, stak het geldstuk bij zich en verliet de hut.

Enige tijd was hij op weg, toen hij voor zich vier jongelui zag, goede vrienden, waarmee hij dikwijls pret had gemaakt. Wacht, dacht hij, die zal ik 'ns beetnemen. Zachtjes zei hij: „Verdwijn" en liep toen vlug verder, zodat hij de jongens spoedig had ingehaald. Ze merkten niets. Pats, daar vloog de eerste de muts van het hoofd, vlak daarop de tweede, toen de derde, toen de vierde.... De jongens begrepen er niets van.

Ze praatten wat over het vreemde geval, raapten toen hun hoofddeksels weer op en gingen verder.

Even later sloeg Arimon 'n andere weg in. Daar bemerkte hij een bedelaar, die er allerellendigst uitzag. „Nu kan ik met mijn toversteenje ook eens 'n goed werk doen", zei hij, ging naar de bedelaar en duwde hem 't gevonden geldstuk in de hand. De arme man wist niet, wat hem overkwam. Daar kreeg hij een ruime gift en van de gever was niets te zien....

Toen Arimon op de plaats gekomen was, waar hij moest werken, maakte hij zich weer zichtbaar, nam zijn bijl en begon flink te hakken. Een paar uur was hij bezig geweest, toen een afdeling soldaten voorbijkwam. De kapitein liet halt houden, vroeg de houthakker de weg en had daarna nog een en ander te vragen.

Arimon gaf de nodige inlichtingen. De kapitein kreeg pleizier in de jonge houthakker met zijn krachtige gestalte, zijn knap, vriendelijk gezicht en zijn verstandige antwoorden. „Ik vind 't jammer", zei hij, „dat zo'n flinke, jonge kerel daar staat hout te hakken. Dat is immers niets voor je. Wil je niet soldaat worden? Ik ben kapitein bij de koninklijke lijfwacht. Als je mee wilt gaan, kun je daar dadelijk bij komen. Dan zul je een ander leven hebben."

Arimon keek naar de keurig geklede, welvarend uitziende manschappen. Het voorstel van de kapitein trok hem wel aan. Hij dacht even na en zei toen: „Ik zal mijn bijl in deze boom gooien. Valt ze weer naar beneden, dan blijf ik houthakker. Blijft ze zitten, dan word ik soldaat."

„Aangenomen", zei de kapitein.

Arimon nam zijn bijl, slingerde ze met kracht omhoog en.... ze raakte in de takken vast en keerde niet terug. Het lot had beslist en Arimon sloot zich aan bij de troep, die de nieuwe kameraad hartelijk ontving.

Hij trok nu mee naar de hoofdstad en werd daar bij de koninklijke lijfwacht ingedeeld. Al heel gauw was hij aan het nieuwe leven gewend. Hij was opgeruimd, goedhartig en behulpzaam en maakte zich daardoor veel vrienden. Hij was ijverig, geschikt en van goed gedrag en stond daardoor weldra bij zijn meerderen goed aangeschreven. Hij had het nu best, heel wat beter dan toen hij met houthakken een schraal stuk brood verdiende, en wenste zich dikwijls geluk, dat hij de raad van de kapitein gevolgd had.

Enige maanden was hij in dienst, toen onverwachts de oorlog uitbrak. De koning trok nu met het leger tegen de vijand op. Op zekere dag kwam bericht, dat men niet ver meer van een vijandelijk kamp was. De koning liet nu halt houden en riep de krijgsraad bijeen. Hier was men het niet eens, hoe verder te handelen. Een aanval was te gevaarlijk, want men wist niets van de sterkte van het vijandelijk leger. Maar men kon toch ook niet hier blijven liggen en terugtrekken evenmin. 't Was een moeilijk geval. Kon men maar iets omtrent de vijand te weten komen....

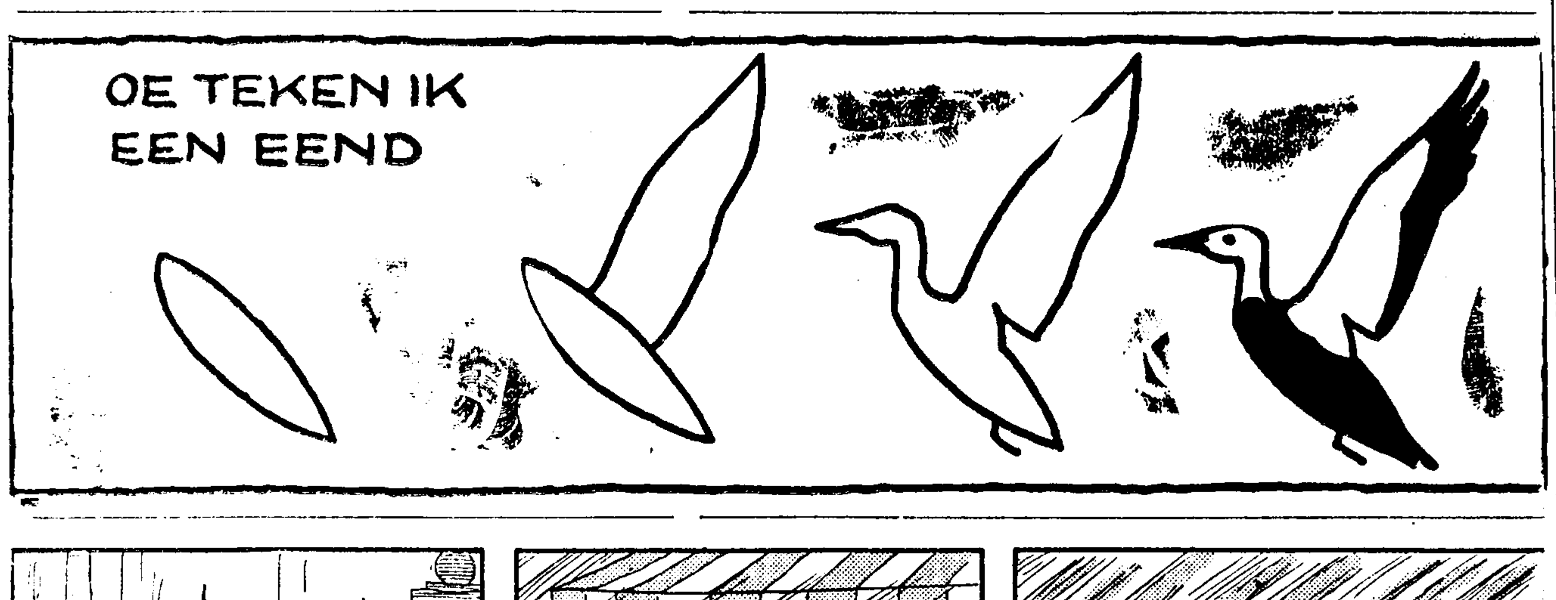
Arimon hoorde, wat er aan de hand was. Nu kon de toversteen misschien dienst doen. Hij ging naar zijn kapitein en bood aan het vijandelijke kamp te verkennen. De kapitein deelde dit mee aan de koning, die zijn toestemming gaf en zo ging Arimon de volgende morgen op weg.

In een bos sprak hij 't toverwoord, dat hem onzichtbaar maakte, ging daarna verder, bereikte het vijandelijk kamp en kwam er zonder moeite binnen. Hij liep er overal rond en zag nu, hoe het was ingericht, hoe het versterkt was, hoe sterk de verschillende legerafdelingen waren, hoe het met de voorraad wapenen en levensmiddelen gesteld was. Hij hoorde ook, wat er door officieren en soldaten gesproken werd. Men meende, dat de koning nog ver af was en verwachtte geen aanval. Er werd dan ook heel slecht wacht gehouden en ieder maakte het zich gemakkelijk.

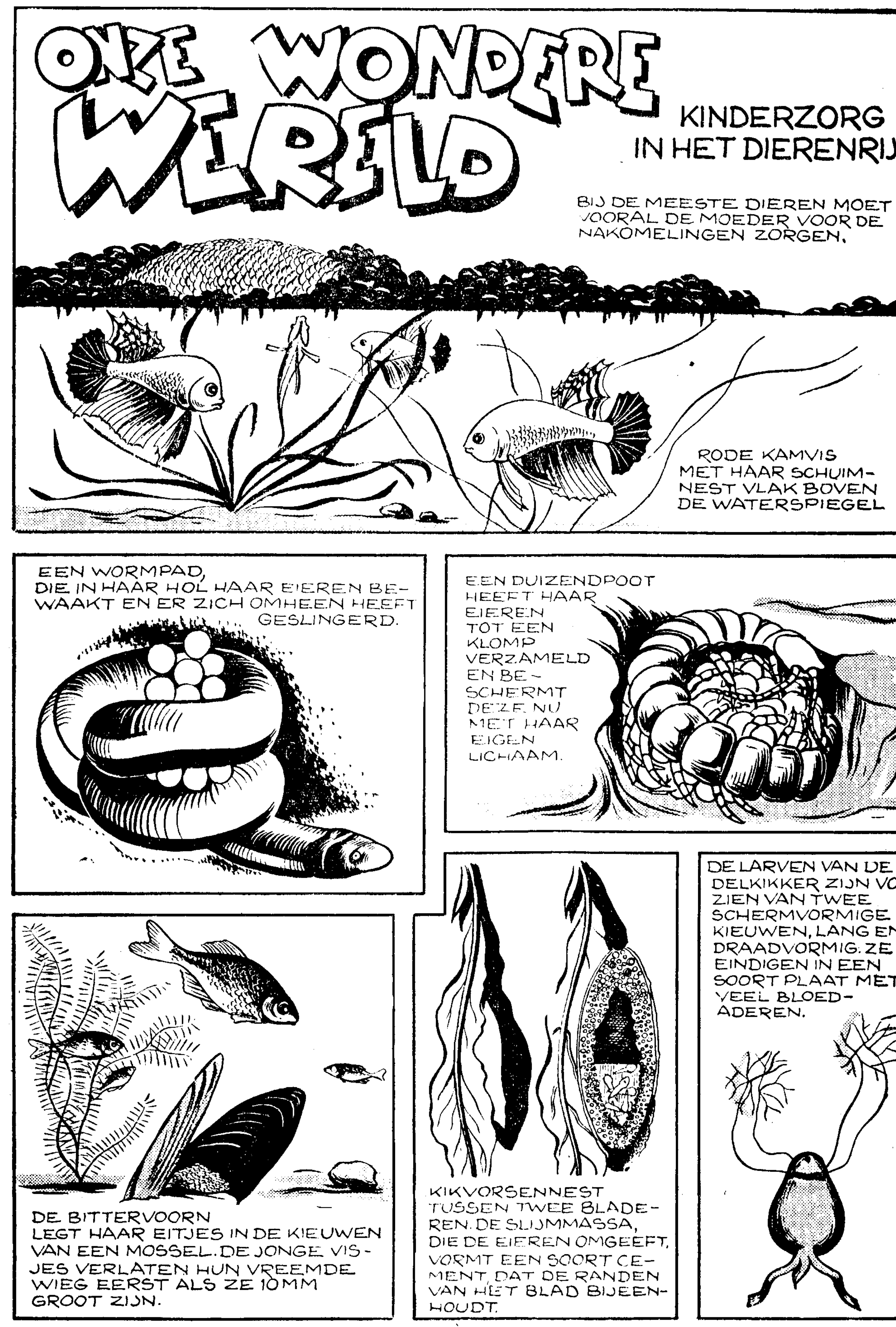
Urenlang bleef Arimon in 't kamp, keerde toen naar het leger terug en vertelde daar, wat hij gezien en gehoord had. De koning besloot daarvan gebruik te maken. Zo spoedig mogelijk viel hij de vijand aan en behaalde een schitterende overwinning.

Aan Arimon was deze overwinning voor een groot deel te danken en je begrijpt, dat hij gevierd en geprezen werd. Bovendien kreeg hij een rijke beloning waarvan hij echter heel edelmoedig een deel aan zijn kameraden afstond.

Ook in de verdere oorlog bewees Arimon de koning grote diensten. Moest er iets van belang gebeuren, dan was hij het die eerst op verkenning uitging en dan viel het de koning gemakkelijk te overwinnen. Het gevolg was, dat de vijand de oorlog al gauw moe werd en om vrede vroeg. Arimon wilde nu de dienst verlaten en met 't geld, dat hij gespaard had, een kleine zaak beginnen. Maar de koning, die hem had leren kennen, gaf hem een betrekking en daarin bracht Arimon het zó ver, dat hij na verloop van enige jaren een voornaam man werd. De toversteen, waaraan hij zijn geluk te danken had, bewaarde hij zorgvuldig en maakte er ook nog wel eens gebruik van.

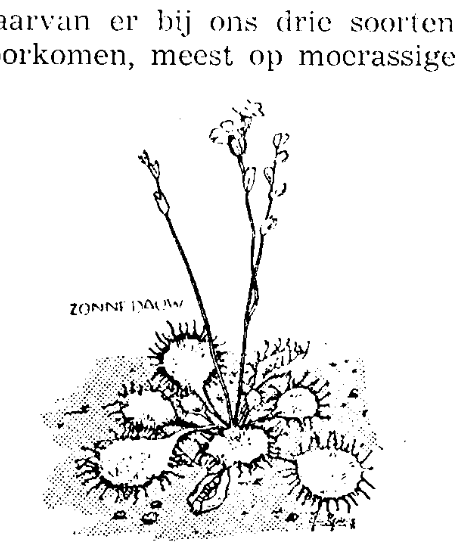

Vleesetende Plantjes

Of wij die ook in ons land hebben? Zeker. We hebben ze in de vorm van de bekende zonnedauw, waarvan er bij ons drie soorten voorkomen, meest op moerassige

veengronden of op meer vochtige plaatsen in de hei.

De Zonnedauw die we hier afbeelden, heeft eivormige blaadjes en groeit meestal in gezelschap van het veenmos. Ze bloeit in Juli en Augustus met een onbeduidend wit bloempje en de plantjes staan dikwijls in troepjes bijeen.

De blaadjes van de zonnedauw zijn aan de bovenkant dicht bezet met bloedrode steeltjes, die van het midden van het blad af naar de rand toe langer worden. Elk van die steeltjes draagt aan de top een knopje, waaraan druppeltjes kleverig vocht hangen.

Aan die droppels dankt de plant trouwens haar naam.

Zodra er nu een k l e i n insect op zo'n blad gaat zitten, is het ten dode opgeschreven, want het plakt er gewoon aan vast en kan zich niet meer losrukken. De steeltjes richten zich naar het slachtoffer en liggen er na een paar uur allemaal tegenaan om het uit te zuigen. Het kleverige vocht dat de haartjes of steeltjes afscheiden, maakt de prooi verteerbaar. Na enige dagen is die prooi opgepeuzeld, terwijl de harde delen, zoals vleugels, schildjes enzovoort, overblijven.

De zonnedauw kan natuurlijk alleen kleine insecten vangen, zoals muggen en vliegjes, maar het snoeplustige plantje verorbert even graag een stukje vlees of spek. Als men zo'n zonnedauwplantje tussen veenmos in een schaal zet, kan men het lange tijd in leven houden en gadeslaan, als men er maar voor zorgt, dat de worteltjes steeds in het water blijven staan.

Leeftijd van dieren

Oesters kunnen even oud worden als tijgers, namelijk vijfentwintig jaar. Ezels en ganzen bereiken de leeftijd van vijftig jaar — zou vijftig de leeftijd der dommen zijn? Papegaaien worden honderd, kraaien, raven, zwanen en schildpadden tweehonderd, olifanten driehonderd jaar.

Het dominospel

Het domino(spel) werd in de kloostergevangenis van Monte-Cassino uitgedacht door twee monniken. Uit de muur van hun cel hadden zij rechthoekige stukjes kalk gesneden en deze van verschillende punten-aantallen voorzien. Dat waren hun stenen.

Als ze tijdens hun spel voetstappen hoorden naderen, hieven zij, om alle vermoedens af te wenden, uit volle borst psalm 110 aan, dat in het Latijn begint met „Dixit Dominus Domino".

HET BOEKET

„Ik hoorde het zelf de dokter zeggen",
Zei kleine Rietje tegen Piet:
„Je moet j'eens buiten laten leggen,
Zodat je bloemen om je ziet."

Rietje's moeder had al weken
Op het ziekbed doorgebracht;
Hunk'rend had ze uitgekeken
Naar de rijke zomerpracht.

't Jonge vee, de kleur der bloemen,
't Hippend vogeltje op de tak,
't Nijver bijtje met zijn zoemen,
't Knikkend meesje op het dak..

Stil gaan Rietje en Piet naar buiten,
't Was voor moesje toch zo naar,
Al maar turen door de ruiten!
'n Plan heeft 't tweetal spoedig klaar.

Kan moes niet naar buiten komen,
Dan moet ,buiten' naar haar bed;
Een boeket om van te dromen
Op haar kamertje gezet!

Uren bleef het tweetal dwalen,
Tot het niet meer torsen kon.
Pietje moest vier vazen halen,
Vol met water uit de bron.

Blij knikt moeder naar haar bloedjes.
Was 't niet of ze al beter was,
Nu zij op die lieve toetjes
Zoveel kinderliefde las?

L.S.

Primeur voor Antillen en Zuid-Amerika

Zusters van Bethanië gaan volgens nieuwe methodiek te werk

Oranjestad. — Wij schreven reeds over het Kindertehuis Bethanië, dat onze warme belangstelling had opgewekt. Het verheugde ons dan ook ten zeerste toen pers en radio werden uitgenodigd om in het nieuwe Tehuis kennis te konen maken met de Generale Overste, de Eerw. Zuster Imelda, haar assistente, Eerw. Zuster Magdalena en de priorin, Eerw. Zuster Theresia.

De medewerking welke de Eerw. Zusters Dominicanessen van Bethanië allerwege mogen ondervinden, kan men terecht begrijpen, indien men kennis maakt met deze zusters zelf en hun sympathiek werk. Het zijn liefdezusters in de volle zin des woords.

Morgen is het voor Noord de grote dag

Zij hebben de natuurlijke gave een ieder reeds bij de eerste kennismaking zich volkomen thuis te gevoelen, doch tegelijk een groot respect af te dwingen. Om maar een voorbeeld te noemen: H.M. Koningin Juliana bracht een bezoek aan het Moederhuis Bethanië in Venlo. Of onze Koningin misschien van Limburgse vla hield. Ja, dat zou Zij wel graag willen proeven en ook de hofdame had er wel trek in. De hofdame nam met genoegen een tweede aanbod aan en vroeg of zij niet wat mee mocht nemen voor de Prinsesjes. Een dankbrief was het gevolg, inclusief de mededeling, dat de vla op was.

Leuke geschiedenissen werden verhaald over de poppen, die voor de Prinsesjes waren meegegeven.

Inmiddels had de heer Zep Oduber zich bij het gezelschap gevoegd en had ook een vertegenwoordiger van de Lago meegebracht. Uit de vraaggesprekken en de rondgang over het terrein kunnen wij nog het volgende toevoegen:

Donderdag 25 November as. de middags om 17 uur zal Z.H. Exc. Mgr A. v.d. Veen Zeppenfeldt het Kindertehuis Bethanië „Imeldahof", zoals het zal heten, inzegenen met het gebruikelijke ceremonieel. Daarna vindt de officiële opening plaats. Aanwezig zullen o.a. zijn Z.E. de Gouverneur en mevr. Struycken, die voor deze gelegenheid zullen overkomen; de Gezaghebber Mr L. C. Kwartsz, de Arubaanse demissionaire landsministers, Eilandsraadleden en vertegenwoordigers uit alle kringen onzer samenleving. Het ligt in de bedoeling om Zondag, direct na de Hoogmis in de kerk te Noord, het publiek de gelegenheid te geven „Imeldahof" te bezichtigen.

Wie worden opgenomen?

De kinderen, die kunnen worden opgenomen in „Imeldahof" zijn meisjes tot 21 jaar en jongens tot 7 jaar. Na een nauwgezet onderzoek brengt de Voogdijraad advies uit en neemt het Bestuurscollege een beslissing voor eventuele opname in het Tehuis. Zoals men weet bestaat de Voogdijraad uit de **Z.E. pastoor U. N. Burgemeester**, voorzitter; de heren S. N. Ecury en J. Beaujon, leden en de heer L. Laclé, secretaris. Momenteel zijn elf urgente gevallen voorgelegd, althans voorlopig, en zal opname van deze kinderen vermoedelijk kort na de officiële opening tegemoet worden gezien. De leeftijd van deze kinderen varieert van 2 tot 12 jaar. Er zijn reeds bijna 100 aanvragen tot opname geregistreerd en dit betekent voor de Voogdijraad een grote hoeveelheid werk, daar elk geval zeer nauwkeurig wordt onderzocht. De urgente gevallen hebben vanzelfsprekend voorkeur.

Bevoegde krachten

Er zijn op het ogenblik drie paviljoens beschikbaar, daar in het vierde de Zusters moesten worden ondergebracht. Er kunnen in deze drie paviljoens maximaal 45 kinderen worden gehuisvest. Is het Zustershuis er eenmaal en ook de andere vier paviljoens, dan kunnen er in totaal maimaal 120 kinderen een onderdak vinden en daar moet het toch uiteindelijk naar toe.

De 14 Zusters, die hier komen te werken, zijn allen in het bezit van een of meer diploma's, welke erkend zijn door de Federatie voor Reclassering en Kinderbescherming. Deze Federatie is een overkoepelend lichaam en zo kan de Congregatie haar eigen methoden en leermiddelen gebruiken en toch door de Federatie erkend worden. De methode van de Zusters Dominicanessen van Bethanië bij de opvoeding van kinderen is boven alle lof verheven en blijkt in de practijk tot uitstekende resultaten te leiden. Oorspronkelijk werd deze Orde gesticht door de Z.E. Pater Lataste in Frankrijk in 1867. In 1914 werd deze Congregatie in Nederland onafhankelijk maar door het uitbreken van de eerste Wereldoorlog, kon nog weinig gedaan worden. De groei heeft nadien niet stil gestaan en thans telt Nederland [illegible] huizen en in Duitsland is er één.

Nu komt er een in de Nederlandse Antillen en in Mei 1955 hoopt de Orde ook in Canada een begin te kunnen maken. De Nederlandse Congregatie telt reeds 450 Zusters en twee Arubaanse meisjes zijn thans in opleiding. Het zijn de gezusters Henrika en Ana Figaroa van Noord, de eerste is Novice, de tweede Postulant. Ook van Curaçao is Carmen McLoad in de opleiding te Venlo gekomen.

Van de 14 Zusters, die hier komen te werken, zijn er 5 onderwijzeressen en de overige 9 worden ingeschakeld bij de opvoeding. Er zijn er bij die handwerklessen geven in de meest uitgebreide zin, muzieklessen, w.o. orgel en er is zelfs een Zuster bij met een diploma als ziekenverpleegster. Allen hebben het diploma A, enkelen het diploma B en twee anderen moesten de B-cursus afbreken vanwege haar uitzending naar Aruba.

Modern van opzet

De Zusters moedigen het contact met de buitenwereld aan, waar dit tot voordeel van het kind kan strekken. De kinderen gaan met de anderen gewoon naar school, naar de kerk en, indien dit mogelijk is, worden de ouders bezocht en uitstapjes gemaakt. Het is echter geen gewone huishoudschool, het is veel meer dan dat, want de kinderen vinden er een waar thuis en werkelijke liefde. Waar liefde woont, gebiedt de Heer Zijn zegen.

In Januari 1955 keren de Generale Overste en haar assistente weer terug naar Nederland, zodra zij weten, dat hier alles op orde is. Er moet in de toekomst nog veel gedaan worden. Behalve Zustershuis, waarin een eigen kapel komt, en de vier paviljoens, moeten er perken worden aangelegd en een bescheiden boerderij worden opgezet. De inrichting is ook nog niet geheel compleet en men kan daar nog heel wat gebruiken. De American Legion, afdeling Lago Colony Aruba, schonk reeds een viertal ijskasten en er zijn nog vele goede harten, die reeds het een en ander afstonden. Het is echter een geweldig groot project, doch waar het gaat om mensenkinderen, mag geen offer te groot zijn. Stichting Don Bosco, die ook nog twee fairs hield, het Eilandsbestuur, de Lago Oil en Transport Co., het wordt een hele rij. Wij zullen heel veel namen vergeten, doch één moeten wij speciaal noemen.

Dit is die van Nico Schuit, de ontwerper en tekenaar. Tijdens zijn verlof in Nederland stelde hij zich in verbinding met de Zusters en om een lang verhaal kort te maken, op Noord vindt men het resultaat. In 1937 was het Mgr Verriet, die voor het eerst had gevraagd of de Zusters niet naar de West wilden komen, doch Indonesië was eerst aan de beurt. Eerst door het uitbreken van de tweede Wereldoorlog en later door de bij ieder bekende omstandigheden, kwam er van vestiging weinig terecht. De Z.E. pastoor Burgemeester heeft een groot aandeel gehad, dat de Zusters uiteindelijk naar Aruba zijn gekomen.

Het moet voor de Zusters van Bethanië een grote vreugde zijn haar werk straks te kunnen beginnen en haar methodiek, nieuw voor de Nederlandse Antillen en in feite voor geheel Zuid-Amerika, in practijk te brengen. Kwamen de Eerw. Zusters Imelda en Magdalena voor het eerst op Aruba op Moederdag 1951, dit was 13 Mei, thans hebben zij een mijlpaal bereikt en de bevolking van dit schone eiland zal hen daarvoor dankbaar blijven.

Pick-up over de kop

Oranjestad. — Te Rooi Patrishi vond een veerkeersongeval plaats waarbij een pick-up over de kop sloeg. Persoonlijke ongelukken deden zich niet voor terwijl de schade ongeveer F. 1000.— bedraagt. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld.

De verdwenen actetas

Oranjestad. — J.M.F. deed aangifte van vermissing van drie enveloppen inhoudende geld tot een totaal bedrag van F. 123.25. De enveloppen waren in een actetas welke verborgen was onder de zitplaats van zijn auto. Toen F. die zich enige tijd verwijderd had bij zijn auto terugkwam, was de actetas met inhoud verdwenen.

Overreden

Oranjestad. — Een man is aangereden door een auto nabij de Havenstraat. Bij aankomst van de politie trof deze terplaatse een man aan die op de weg lag met een rechter onderbeenbreuk. De man die in dronken toestand verkeerde is voor eerste hulp overgebracht naar het Hospitaal. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld.

Aanrijding

S. Nicolas. — Op de Lagoweg vond een aanrijding plaats tussen twee personenauto's. Persoonlijke ongelukken deden zich niet voor terwijl de totale schade ongeveer f. 225.— bedraagt. Oorzaak; onoplettendheid van een der bestuurders.

Ruzie bij zijn zwager

O'stad. — Er werd assistentie verzocht voor ongeregeldheden op de Golfweg. Bij aankomst van de politie trof deze ter plaatse de bekende M. aan die in kenlijke staat van dronkenschap verkeerde en bij zijn zwager ruzie veroorzaakte. Hij is overgebracht naar de politiewacht en aldaar ter ontnuchtering ingesloten.

Spin oorzaak van schipbreuk

Gotland. — Een spin is de oorzaak geworden van een schipbreuk, die zich dezer dagen bij het eiland Gotland heeft voorgedaan. De Zweedse schoener „Mathilda" voer langs de Zweedse Oostkust toen het schip bij Vestergarn op Gotland aan de grond liep. De uit drie koppen bestaande bemanning rapporteerde dat zij het licht van het kustbaken ter plaatse niet had gezien en zij vermoedde dat dit door de dichte mist onzichtbaar was gebleven.

Een ingesteld onderzoek heeft thans echter aan het licht gebracht dat een spin de oorzaak van de stranding is geworden. De kleine permanente gasvlam van het baken had overdag het leven van de spin geëist, maar op de een of andere wijze was de gastoevoer door het lijkje versperd geworden. Bij het invallen van de duisternis ontbrandde de hoofdvlam niet en dit had tot gevolg dat de schoener op de kust liep. De „Mathilda" zal voor de sloop worden verkocht.

De Admiraal Graaf Mountbatten van Burma is in Rome aangekomen. Hij zal het opperbevel over het Middellandse Zee-gebied in Maart overnemen van Sir Rodderick Mc.Grigor. Op de foto: de aankomst van de Admiraal op het vliegveld van Rome.

Stadhuis lyriek

Er is wel eens geklaagd, dat de ambtelijke taal zo dor is en zo prozaïsch. Om te bewijzen, dat het ook anders kan, hebben B. en W. van de gemeente Wonseradeel de begroting 1955 vergezeld doen gaan van een aanbiedingsbrief, die in nogal lyrische bewoordingen is gesteld. Hier zijn enige stijlbloempjes uit het stuk.

„Een begroting ..... ondanks de boerenbeproeving van een met een eindeloze regens doordrenkt oogstseizoen, ondanks de vissersmoedeloosheid van een uitzichtloos palingperspectief ... hooi, klam klagend op schuingegleden ruiters .. aardappelen, bieten, onrooibaar in kleffe kleiklonten ... lege fuiken in maanduistere stormnachten .... en toch: een begroting. Voortschrijdende seizoenen nopen tot bezinning op wachtende taken. Er is geen plaats voor het défaitisme van de Genestet, die in zijn „boutade" zuchtte: „Uw kliemerig klimaat maakt mij het bloed in de aderen tot modder; 'k heb geen lied, geen honger, vreugd noch vree". Het lied van de arbeid, de honger naar plannen, de vreugd om financiële vooruitzichten, de vrede met het wisselend lot ... men kan het vinden in deze begroting, zoals die ook nu weer kloppend voor de deur staat .....

Verscheidene raadsleden waardeerden dit lyrische geluid, dat de dorre cijfers gemakkelijk verteerbaar maakte, evenals trouwens over de omstandigheid dat de begroting sluitend was en zelfs een nog flinke reserve bevatte.

De economische ontwikkeling in N.-Amerika en W.-Europa

(Van een medewerker)

Terwijl de Verenigde Staten een lichte economische recessie met een wat slepend karakter doormaken, is de algemene economische toestand in West-Europa nog nimmer zo gunstig geweest als thans. Dat in het afgelopen jaar de regeneratieve krachten in het Noord-Amerikaanse economische leven er nog niet in geslaagd zijn duidelijk de overhand te krijgen en te zelfder tijd de West-Europese landen een ononderbroken en zelfs versterkte economische opbloei vertonen, vormt een merkwaardige coïncidentie, die momenteel sterk de aandacht trekt.

Gevraagd kan worden, in hoeverre hier van een werkelijke tegenstelling sprake is en hoe het ene het andere in de naaste toekomst kan beïnvloeden. Kan de gunstige toestand in Europa op een of andere wijze bijdragen om de Amerikaanse economie over het dode punt heen te brengen of kan het zijn, dat de voortvarende gang van zaken aan dt Oostelijke zijde van de oceaan bij de overburen schele ogen verwekt, zodat de protectionistische stemmen het daar gaan winnen?

Om een oordeel over deze zaken te kunnen vormen is het in de eerste plaats nodig de feitelijke economische situatie nader te verkennen.

Voor het totale beeld zijn, behalve de allerjongste ontwikkeling in Amerika en Europa, vooral de algemene tendenzen der afgelopen jaren van bijzonder belang. Dank zij recente statistische gegevens, o.m. van de zijde van de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking, is het mogelijk hierover een behoorlijk gefundeerde indruk te verkrijgen.

Het meest opvallende is wel, dat de productie per hoofd van de bevolking in West Europa gedurende de periode 1947-1952 twee maal zo snel is gestegen als in de Verenigde Staten het geval was.

Toch hebben de Verenigde Staten in vergelijking met 1938 nog steeds een voorsprong op West-Europa van 50 pct als gevolg van de grote vorderingen tijdens de tweede wereldoorlog. In 1952 stonden de zaken namelijk zo, dat de productie per hoofd in de Verenigde Staten een punt had bereikt, dat 70 pct boven het niveau van 1938 lag, terwijl in West-Europa de productie per hoofd slechts 10 pct hoger wa dan in 1938.

Terwijl de bevolking er met 15 pct was toegenomen is gebleken, dat in West-Europa reeds in 1948 het bruto nationale product, de consumptie en de investeringen (gemeten in volume-cijfers) het vooroorlogse niveau hadden bereikt. De totale import lag echter 15 pct hoger en de totale export ongeveer 5 pct lager dan voor de oorlog. Hieruit resulteerde een tekort op de betalingsbalans van 4 milliard dollar. In 1949, het tweede jaar van de Marshallhulp, werd het tekort teruggebracht tot minder dan 2 milliard. Tenslotte vertoonde de betalingsbalans in 1952 zelfs een klein overschot. Om, bij de verslechtering van de ruilvoet van West-Europa sinds 1938, de betalingsbalans in evenwicht te brengen is een toeneming van het exportvolume met 50 pct nodig geweest ter compensatie van de met 10 pct gestegen invoer.

Beziet men de verschillende landen apart, dan blijken er tussen de afzonderlijke landen tamelijk sterke verschillen in economische ontwikkeling te bestaan. Zo is in het Verenigd Koninkrijk en de Scandinavische landen reeds in 1949 het vooroorlogse niveau van de productie per hoofd van de bevolking bereikt. West-Duitsland was in dat jaar nog niet aan het vooroorlogse peil toe, maar gaf nadien (mede als resultaat van de geldsanering) een indrukwekkende ontwikkeling te zien. Italië heeft, ondanks een gunstige recente ontwikkeling, zijn relatieve achterstand niet weten in te halen. De expansieve groei van productie en export in Nederland is te bekend, om er verder melding van te maken. De verscheidenheid tussen de West-Europese landen [illegible] **duidelijk voor bij de ontwikkeling van de consumptie per hoofd. In het Verenigd Koninkrijk bleef het verbruik tussen 1947 en 1952 gehandhaafd op het vooroorlogse niveau, terwijl in Italië het peil van 1938, dat 20 pct hoger was dan in 1947, niet eerder werd bereikt dan in 1952. In Duitsland is pas in het jongste verleden het vooroorlogse niveau weer geëvenaard. In Nederland kan over de periode van 1948 tot 1952 enige daling in het verbruik per hoofd gesignaleerd worden, welke daling zonder twijfel mede door de jongste loonronden zal zijn gecompenseerd.**

Ondanks de gesignaleerde verscheidenheid, wordt het economische ontwikkelingsbeeld van West-Europa duidelijk beheerst door een algemene opbloei, die zowel gunstig afsteekt tegenover de ontwikkeling in het verleden als tegenover het jongste conjuncturele gebeuren in Amerika. Een speciale aanwijzing hiervoor is nog, dat de bruto investeringsquote van het nationale inkomen in West-Europa gestegen is van 15 pct in 1938 tot ten naaste bij 20 pct volgens de recente gegevens. **Terwijl in het lopende jaar in de Verenigde Staten overgrote overheidsuitgaven nodig zijn geweest om de economische bedrijvigheid in ieder geval stabiel te houden, blijkt in de zes landen van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal ook in het eerste halfjaar 1954 de industriële productie een royale verdere uitbouw te hebben doorgemaakt, waarin ditmaal Duitsland, Italië en Nederland het grootste aandeel hadden.**

Wanneer men de momentele statische toestand van de Amerikaanse economie en de ononderbroken economische opbloei der laatste jaren in West-Europa met elkaar wil vergelijken, dan mag men daarbij niet uit het oog verliezen, dat de Verenigde Staten, vooral in de afgelopen vijftien jaren, een enorme economische expansie te zien hebben gegeven en dat een korte rustpauze op zichzelf geen onrustbarend teken behoeft te zijn. Zolang de machtige belangengroepen, die de Amerikaanse handelspolitiek in protectionistische richting trachten te drijven, niet de overhand krijgen en de mogelijkheid wordt opengehouden voor beinvloeding van buiten, blijft het aannemelijk, dat de regeneratieve krachten het Amerikaanse economische leven uit zijn tijdelijke stilstand tot nieuwe bloei kunnen brengen. In dat geval kan steun worden ondervonden van de grotere handelsbeweging en de voortzetting van de gunstige economische toestand in West-Europa, welke zelf voor een belangrijk deel de vrucht is van verbeterde internationale samenwerking; en, niet in het minst, van een ruimhartig economisch beleid van de Verenigde Staten tijdens de Marshall-periode. De continuatie van de goede gang van zaken in West-Europa is uiteindelijk op haar beurt weer afhankelijk van de overwinning van de recessie en een hernieuwd gunstige conjunctuur in Amerika.

De rechtszaak Gaston Dominici. Dit is een opname van de familie Dominici, vlak voor de opening van de zitting. V.l.n.r. Clovis, Gustave, Aimé, Yvette (de vrouw van Gustave) en de vrouw van Gaston Dominici.

Europa zal zich met hulp der Duitsers over enkele jaren wellicht kunnen verdedigen

Londen. — Generaal Gruenther, de geallieerde opperbevelhebber in Europa, heeft in een toespraak voor de Constitutionele Club, een rechtspolitiek centrum te Londen, gezegd, dat Europa nog steeds niet genoeg strijdkrachten heeft om zich tegen een aanval op volle kracht te verdedigen. Dat was een der redenen, waarom de geallieerden een Duitse bijdrage tot de Westelijke defensie bepleitten. Over drie of vier jaren, wanneer er Duitse troepen bestaan, zou men het gevoel hebben naar waarschijnlijkheid wel in staat te zijn Europa te kunnen verdedigen.

De Russische strijdkrachten hadden nu ongeveer dezelfde omvang als toen vier jaar geleden het Eisenhower het N.A.V.O.-opperbevel op zich nam, maar haar doeltreffendheid was aanzienlijk toegenomen. De Russen beschikten nog steeds over 10.000 jagers, maar dit waren op 500 na straalvliegtuigen. De geallieerde strijdkrachten waren drie of viermaal zo groot ,als toen de N.A.V.O. werd opgericht, maar haar doeltreffendheid was nog groter. Het gevaar van de Westduitse herbewapening achtte generaal Gruenther onder het wijze politieke leiderschap, dat de overeenkomsten van Londen en Parijs ontwierp, bijzonder klein.

TV-belangstelling

Het aantal „clandestine" TV-kijkers in Engeland wordt op een 200.000 geschat. De Britse PTT heeft een nieuwe jacht geopend en negen detectorwagens het land ingezonden om de „zwarte kijkers" op te sporen. De actie kost twee millioen gulden, maar als men alle overtreders opspoort betekent dit met de jaarlijkse retributie van £ 3.— een inkomstenverhoging van 6 millioen per jaar.

Het mocht niet baten

Edinburgh (Schotland). — Ze hadden er iets nieuws op gevonden, twee bejaarde Schotse zusters, om hun belasting niet te betalen. Miss Karleen en Miss Alison MacIntosh weigerden namelijk een belasting te voldoen, die gevorderd werd uit naam van koningin Elizabeth. Als geboren en getogen Schotten wensten de beide dames koningin Elizabeth niet als souvereine van Schotland te erkennen. De rechter nam echter geen genoegen met deze uitleg en veroordeelde de dames tot betaling van de aanslag plus de kosten van rechtsgeding.

De rechtzaak Gaston Dominici. Dit is een opname van de familie Dominici, vlak voor de opening van de zitting. V.l.n.r. Clovis, Gustave, Aimé, Yvette (de vrouw van Gustave) en de vrouw van Gaston Dominici.

Proces Dominici

Wie is de mysterieuze zwarte man?

Parijs. — In het proces-Dominici is een mysterieuze persoon ter sprake gekomen, die volgens een getuigeverklaring op die avond van de moord op de Drummonds de kampeerplaats van het Britse gezin zou zijn gepasseerd. Deze persoon, die een pak op de rug zou hebben gedragen en een lang voorwerp, gelijkend op een geweer of een hengel bij zich had, heeft men niet kunnen opsporen. De man zou lang en zeer mager zijn geweest en een donker costuum en een zwarte baret hebben gedragen.

Volgens de politie is een man, die enigszins voldeed aan deze beschrijving na verhoord te zijn, vrijgelaten, omdat hij een alibi had voor de tijd waarop de geheimzinnige vreemdeling in het zwart opgemerkt was.

Vandaag zal een aantal politie-getuigen worden gehoord. Vermoedelijk zal een belangrijk deel van de zitting in beslag worden genomen door de verklaringen van inspecteur Sebeille, die met taaie volharding aan de oplossing van de lastige moordzaak heeft gewerkt.

De rechtszaak Gaston Dominici. De beklaagde in de rechtszaal van het Franse plaatsje Digne.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. J. Roos tel. 2137
b. g. g. tel. 2400

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zat. 27 Nov. 12.00 G. J. Welbergen, Ficusweg 7. J D tel. 4470.
B. g. g. nadere inl. tel. 2400.

Materialen Afdeling:
P Berends tel. 3416

C.S.M.

Rederij:
J. G. Pruis tel 2606

Scheepsagentschap:
07.30 — 23.00 Kantoor tel. 2458/2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.30 — 07.30
W R. Engelsman tel. 2304

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
van 1.00 — 07.30 P. Roest tel. 3146

THEATER ASIENTO
„Je moet er maar invliegen"
Geen kinderen beneden de 16 j.

Tunis. — Bij een botsing met opstandelingen 40 km ten Noorden van Gafsa zijn twintig verzetsstrijders gedood en drie gevangen genomen en werden 20 vuurwapens buit gemaakt. Een lid van de Franse troepen werd gedood en negen werden gewond.

New Yorkse Beurs

New York. — De NY-effectenbeurs bereikte gisteren een nieuw hoogterecord voor alle tijden. Kort na de opening deden zich koersstijgingen voor tot twee dollar. Volgens de grote makelaarsfirma's kan het doorbreken van het hoogtepunt van 1929 mogelijk psychologische invloed hebben op het stimuleren van de Haussemarkt. In de namiddag waren algemeen nieuwe aankopen en de winstnemingen werden goed opgenomen, waardoor de markt zeer vast sloot met koersstijgingen tot drie (3) punten.

Aantal verhandelde fondsen 1271; hoger: 692; lager 320; onveranderd 259; aandelenomzet 3.690.000; obligatieomzet $ 5.950.000,—.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)
17.00 Kinderuitzending
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.30 Wat de handel biedt,
20.30 The Voice of the Windward Islands.
21.00 Conjunto-avond met Don Q. Steelband.
21.45 Kwartiertje voor de Indiase kolonie
22.00 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)
18.00 Duitse wijsjes
18.15 Hollands kwartiertje
18.30 Antillaanse muziek
18.45 Nanzi verhaal
19.00 Woensdagavond concert,
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Weekend films
19.50 Met de jarigen in de lucht
20.15 Gevarieerde muziek
20.40 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

KELKBOOM.
17.30 Cocktail musical
18.00 Muziek
18.15 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Nieuws
19.15 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.15 Boekbespreking
20.30 Quiz-programma
21.00 Peticiones
21.30 Muziek
22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)
17.00 Radio Prijsvraag
17.15 Vrolijke programma
17.45 Populaire melodieën.
18.00 Aetherstem",
18.30 Voor de jarigen op de Antillen.
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Klassiek concert
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting.

P.C.J.
18.37 Klanken uit alle landen.
19.00 Nieuws.
19.17 Nederlandse volksliedjes en dansen.
19.30 Reportage.
19.36 Hier Radio Nederland Wereldomroep
19.56 U vraagt.... wij draaien.
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed: Ds. F. R. A. Henkels
20.58 Sluiting.

Onassis onttrok schepen uit Amerikaanse surplus

New York. — De Amerikaanse regering heeft de Grieks-Argentijnse reder Aristoteles Onassis in rechte aangesproken voor een bedrag van 20 millioen dollar wegens het onrechtmatig gebruik van schepen uit het Amerikaanse scheepssurplus uit de jongste oorlog. De regering maakt aanspraak op de baten, die verkregen zijn met zestien schepen, welke de groep-Onassis in de jaren 1948 tot 1951 van de Amerikaanse surplus-vloot opkocht. Rechtens mogen overtollige schepen alleen werden verkocht aan Amerikaanse staatsburgers.

De regering heeft een strafklacht ingediend tegen Onassis en zijn compagnons, waarin zij ervan beschuldigd worden de schepen langs frauduleuze weg te hebben verkregen door voor te wenden, dat de aankoop-firma's in handen waren van Amerikaanse belangengroepen, waardoor zij voor aankoop in aanmerking kwamen.

In het civiel proces voert het departement van justitie aan, dat, toen de zestien schepen werden gekocht, het feitelijke beheer der aankoopfirma's berustte bij de groep-Onassis, die geheel uit vreemdelingen bestond. Aan het hof werd verzocht de titel van deze vaartuigen en alle verdiensten sinds de schepen aan de surplusvloot werden onttrokken, eigendom van de Verenigde Staten te verklaren.

Londen. — De aartsbisschop van Cardiff, mgr. MacGrath, heeft in een voorgelezen herderlijk schrijven in de katholieke kerken van Wales meegedeeld, dat katholieke ouders, die hun kinderen laten deelnemen aan niet-katholieke kerkdiensten, in de ban zullen worden gedaan. De maatregel wordt 1 Januari van kracht.

Voeding van Venezolanen thans beter dan ooit tevoren

Caracas. — De Venezolanen gaan thans beter gevoed door het leven dan voorheen het geval was, goeddeels wegens de hogere levensstandaard, die zij genieten. Dit verklaarde dezer dagen dr Demetrio Castillo van het departement van volksgezondheid in een rede ter gelegenheid van de Venezolaanse Voedingsdag.

Thans nuttigt de gemiddelde Venezolaan veel levensmiddelen, die zich vroeger alleen de bevoorrechte klassen konden veroorloven, aldus dr Castillo. Dit betekent niet, dat het probleem der ondervoeding in het land is opgelost, evenmin als het in andere landen is opgelost. Het probleem der slechte voeding zowel op het platteland als in de steden is nauw verweven met factoren als productie, de distributie van levensmiddelen, voedselconservering, de middelen om aan voedzame levensmiddelen te komen en tenslotte goede eetgewonten. Onderricht in de beginselen der voeding draagt om volgens dr Castillo ertoe bij een oplossing voor het vraagstuk te vinden, maar is op zichzelf geen panacee.

Elk hygiënisch program, aldus spreker, dat niet omvat het onderricht in de eerste beginselen der voedingsleer, is daarom onvolkomen. Goede voeding, zo besloot dr Castillo, is de grondslag van een goede gezondheid.

Amerikaans protest

Washington. — Een woordvoerder van het Amerikaanse departement van buitenlandse zaken heeft gisteren medegedeeld, dat het Amerikaanse consulaat-generaal te Génève opdracht heeft gekregen krachtig te protesterer bij de Chinese communisten naar aanleiding van het spionnageproces in China, waarbij dertien Amerikanen tot gevangenisstraffen variërende van vier jaar tot levenslang zijn veroordeeld.

Een dag schoolvrij wegens staking

Brussel. — Meer dan een millioen Belgische schoolkinderen hadden vandaag een vrije dag als gevolg van een 24-uur staking van 25.000 Katholieke onderwijzers en onderwijzeressen, welke staking gericht is tegen de school politiek van de huidige Belgische regering. De kinderen van de meeste Katholieke scholen bleven thuis. In Gent echter hielden de kinderen een demonstratie, waarbij kreten klonken als „Weg met Collard" (de minister van onderwijs). Studenten van de Katholieke universiteit deden aan de demonstraties mede.

Stoffelijk overschot Wyshinsky vervoerd

New York. — Gisteravond is van het vliegveld Idlewild nabij New York een charter vliegtuig van de Pan American Airways naar Parijs vertrokken met aan boord de stoffelijke resten van Wyshinsky.

Ongeveer 150 leden van de delegaties van de Sovjet-Unie, Wit-Rusland, de Oekraïne, Polen en Tsjechoslowakije bij de Verenigde Naties brachten de overledene de laatste eer, toen de kist in het vliegtuig werd geplaatst.

De weduwe van Wyshinsky en zijn dochter maken de reis mede.

Tom Poes en de Bommelkuur

1971. — Toen de welwillende Grumps Heer Bommel op ruwe wijze uit zijn slaap hadden gehaald, hem in het doordringend-koude beekwater hadden gestort en hem tenslotte nog een geneeskrachtige pil aanboden, veroorloofde de overspannen lijder zich geen tijd om te overwegen, dat de opgeruimde wezentjes dit alles slechts voor zijn eigen bestwil deden. De koude was hem tot diep in de botten gedrongen, en het grote aantal zijner harige weldoeners vervulde hem met schrik en ontzetting. Het mag dan ook geen verbazing werken, dat hij met een ijselijke kreet zijn heil zocht in de vlucht.

„Hoi! Erg overspannen!" meende de Grump-oudste, na hem vol mededogen te hebben na-geoogd. ...

„We moeten hem na!" zei Tom Poes. Hij zal nog verdwalen in deze woeste streek!" ....

„En dat in zijn overspannen toestand, met uw welnemen!" overwoog de bezorgde bediende Joost. ...

Bezorgdheid was inderdaad wel op zijn plaats. De geschokte heer Bommel dwaalde geruime tijd doelloos door de duisternis van het barre landschap, terwijl hij binnensmonds allerlei niet te herhalen opmerkingen prevelde aan het adres van zijn geneesheer en verzorgers. Bovendien werd hij zeer koud en moe, zodat hij bijzonder dankbaar was, toen hij eindelijk in de verte het schijnsel van een vuurtje zag. ....

„Ah"— mompelde hij toonloos. „Een licht waar ik mij heen kan slepen! Hopelijk vertoeven daar wezens die weten wat een Heer met een ernstige aperasia toekomt......"